

Sermo primus de prima parte psalmi.

Prefatio.

De quidē nudi tertiano quātū me-
minisse dignamī: abundāter refecti
estis. Sed qz nos etiam post longū
sermonē audīssimē dimissist: nō putauim⁹
sanctitatē vestrā hodierni diei debito frau-
dandā: vt hoc sit de debito. illud de lucro.
Psalmus qui lectus est: ppe totus figuris
rerū mysterijsqz cōtexti: et opus habet non
solū nostra: sed etiā vestra nō parua inten-
tione: qz etiā cuncta q̄ dicta sunt. possint
ad litterā religiose accipi. Enumerant em̄
et si nō omnia. multa tñ opa dei. q̄ nota sūt
omnib⁹ intuitibus: qui norūt et ex his q̄ fa-
cta sunt. et vident. illi⁹ inuisibilia intellectu
cōspicere. Eūdem em̄ fabricā mundi am-
plā quādaz ex celo et terra et omnīū q̄ in eis
sūt. Et ex hui⁹ fabricē magnitudine ac pul-
chritudine fabricatoris ipius inestimabilē
magnitudinē et pulchritudinē. et si nōdū vi-
dem⁹. iam tñ amam⁹. Non em̄ cessauit qui
nōdum pōt nri cordis puritate cōspici. añ
oculos nros ponere opa sua: vt vidētes q̄
possum⁹. anem⁹ q̄ videre nō possumus: vt
ipius amoris merito aliquñ videre possim⁹.
Tñ in omnib⁹ q̄ dicta sūt. querēdus ē etiā
intellectus spūalis: ad quez pscrutandū.
adiuuabūt nos in chasti nomie desideria
vestra: quib⁹ q̄si manib⁹ inuisibilib⁹ ad in-
uisibile ianuā pulsatis. vt inuisibilis nobis
apiat. et inuisibiliter intretis: et inuisibilis sa-
nemini. Ergo dicam⁹ omnes.

Expositio eiusdem partis.

Benedic aia mea dominum:

Alloquamur oēs animā nostraz:
qz omnīū nrm anima. p vnā fidez
vna anima est. Et omnes nos quicūqz in
chastū credim⁹: ppter vnitatē corporis ei⁹
vnus homo sum⁹. Benedic aia nostra do-
minū. Pro tāns bñficijs ei⁹. p tam multis
et magnis muneribus gratiaruz eius. que
munera inuenim⁹ in hoc psalmo intenti. et
excussa nebula carnalis cogitatiois: quātū
possum⁹ erecta mente. et quātū possum⁹ di-
recta acie: et quātū possum⁹ puro oculo cor-
dis nostri. quātuz non impedit presens vi-
ta. quātum nō occupāt rerū p̄sentū deside-
ria. quātū nō execat cupiditas seclī. Ere-
cti ḡ audituri sum⁹ magna. leta et pulchra.
desiderabilia. et plena leticie gaudiorumqz
munera eius: que iam ille q̄ cōceperat istuz
psalmū videbat aīo: Et ipius visionis ex-
ultatiōe ructabat dicēs. Benedic aia mea

dñm. Dñe de⁹ meus magnificatus
es nimis. Vide magnifica que dicitur
est. In quib⁹ magnificis: non vtiqz nisi ille
laudādus ē auctor omnīū magnificorum.

Confessione et decorē induisti.

Dñe deus me⁹ q̄ magnificat⁹ es nimis: vñ
magnificat⁹ es nimis: Nōne semp magn⁹?
Nōne semp magnific⁹? Aliquid pfect⁹ nō
es vt crescas: Aliquid defictis: vt aliquñ mi-
nuaris: S; qz es qd es. et vere es: vtiqz no-
men tuum dixisti famulo tuo Moyfi. Ego
sum qui sum: vtiqz magn⁹ es. et magnitudo
tua sempiterna ē: nec cepit. nec desinit. nec
ab initio t̄pis incipit. nec vsqz ad finē t̄pis
excurrit. nec in medio aliqd patit. incōmu-
tabilis em̄ magnitudo est. Quō ḡ magnifi-
cat⁹ es nimis: Alius psalm⁹ admonet nos.
Dicit em̄. Adificata ē scia tua ex me. Si re-
cte dicit. mirificata est sciētia tua ex me: re-
cte dicit. magnificat⁹ es nimis dñe de⁹ me⁹
ex me. Sed hoc adhuc ē querēdus. Ex me
magnificat⁹ de⁹ meus: Ex me ḡ magn⁹ fit.
Bocet nos aliqd et quotidiana oratio salu-
tis nostre. Sanctificet nomen tuum: quoti-
die petimus: quotidie rogamus vt fiat. Si
nos quisqz interroget: qd est qd petitis. vt
sanctificet nomē dei: aliquñ em̄ sanctū non
est vt mō sanctificet: et tamē nisi velimus
fieri. nō peterem⁹ vt fieret. Alia em̄ gratu-
latio: alia oratio. Gratulamur ex eo qd est:
oram⁹ vt sit qd nōdū est. Quid est ḡ. san-
ctificet nomē tuū: Et intelligam⁹ qd hic di-
ctū est. Dñe deus me⁹ magnificatus es ni-
mis: hoc est: sanctificet nomē tuū. sanctum
sit apud homies nomē tuū. Sanctū est em̄
semp nomē tuum: sed quibusdā immūdis
nōdū est sanctū nomē tuū. Dicit. n. ap̄lus.
Oia mūda mūdis: immūdis aut et infide-
lib⁹ nihil est mūdū. Si imundis et infideli-
bus nihil est mūdū: quero causaz. Sed q̄-
busdā immūdis nōdū est causa: s; polluta
sunt inqt eorū et mens et cōsciētia. Si nihil
ē mūdū eis nec de⁹: nisi forte putat⁹ mūdū
videri deū illis qui quotidie blasphemant
eū. Si mūd⁹ ē placeat: si placet laudet. Si
q̄t blasphemaf displicet: et si displicet. quō
tibi p̄t mūd⁹ eē q̄ tibi displicet: Quid ḡ ro-
gam⁹? Sanctificet nomē tuū: in illis homi-
nibus. qui p infidelitatē nondū habēt no-
men dei sanctū: quib⁹ nondū est ille sanct⁹
qui p se et in se et in sanctis suis sanctus est.
Rogamus pro genere humano: rogamus
p orbe terrarū. p omnib⁹ gentib⁹ quotidie
sedentibus et disputantibus: qz non rectus

Alia sra.
t dño.

deus. et non recte iudicat deus. ut aliqui ipsi se corrigant. et rectum cor ad illius rectitudinem ducant et adherentes eidem de recto ad rectum. non iam vituperent. sed placeat rectis rectus. quia quod bonus deus iustus sed rectis corde. Ergo cum videret iste qui carat. iste ipse nosse. id est corpus christi membra christi: cum videret quanta persistit deus generi humano. cui antea aut nullus. aut falsus. aut non tam magnus videbatur deus in operibus suis cum videns: **B**ene deus meus inquit magnificatus nimis. id est qui non dum te intelligebam: intelligo te magni. **M**agni semper etiam occultus: sed mihi tunc magni quam apparuisti factus es manifestus. **M**agnificatus es ergo ex me: quoniam mirificata est scientia tua ex me. **M**ira enim facta est ex me. Ergo illam miroz conversus ad illam. **I**lla autem et si non convertatur. et si non post conversionem aueratur: integra permanet. Sed ego iam magnus factus in ea: et ex diminuto factus integer in ea: miroz quod non noueram. non quod modo magni factus est ex quo didici: sed quia magni factus super ex quo didici. **A**udi iam. Et ubi videtur magnificatus deus nimis: **S**emper magnus magnificatus nimis in operibus suis ad nos. **C**onfessionem et decorum induisti. **A**n te decorum confessionem posuit: decus in pulchritudine. **Q**ueris pulchritudinem: bonam rem queris. **S**ed quare queris pulchritudinem o anima? **U**t amet te sponsus tuus. **E**tenim displices ei feda. **I**lle autem qualis est: **S**peciosus forma pro filijs hominum. **O**sculari vis feda pulchritudinis: sed non attendis. quia tu iniquitatis plena es. **D**iffusa est autem gratia in labijs tuis. **S**ic enim de illo dictum est. **S**peciosus forma pro filijs hominum: diffusa est gratia in labijs tuis. **P**ropterea adulescentule dilexerunt te. **E**st ergo quidem formosus: est quidem pulcher pro filijs hominum. **E**t si filius hominis tamen pro filijs hominum. **H**uic tu placere vis o anima humana: o vna in multis. **A**udiam ecclesiam: quia erat illis anima vna et cor vnum in deum. **H**anc alloquit psalmus. **E**tis ei placere: **N**on potes quod diu deformis es. **Q**uid facies ut pulchra sis? **P**ro tibi displiceat deformitas tua: et tunc ab illo ipso cui vis placere pulchra mereberis pulchritudinem. **I**pse enim erit reformator tuus qui fuit formator tuus. **E**rgo prius attende que sis: ne audeas ire feda in pulchri oscula. **E**t quid intuens inquit me videbo? **P**osuit tibi speculum scripturam suam. **L**egit ibi. **B**eati misericordes: quoniam ipsi deum videbunt. **S**peculum in hac lectione propositum est: vide si hoc es quod

dixit. si nodum es. gemit ut sis. **R**enuciabit tibi speculum faciem tuam. **S**icut speculum non senties adulatorem: sic nec te palpes. **H**oc tibi ostendit nitor ille quod es. vide que es: et si tibi displicet. quare ut non sis. **S**i enim cum feda sis tibi metipsum displices: pulchro iam places. **Q**uid ergo? **Q**uoniam displicet tibi feditas tua: incipis et in confessione. sicut alibi dicit: **I**ncipite domino in confessione. **P**rimo accusa feditatem tuam. **F**editas enim anime de peccatis: de iniquitatibus. **A**ccusando feditatem tuam incipe confiteri: a confessione incipis decorari. **Q**uo decorante nisi specioso forma pro filijs hominum. **U**t autem et decorum faceret: audeo dicere. amavit et feda. **Q**uid est amavit et feda? **E**tenim christus pro impijs mortuus est. **Q**uam vitam tibi seruat iustificatus: qui suam mortem donauit et impijs. **E**cce pulcher ille et speciosus forma pro filijs hominum. qui iustissimus pro filijs hominum: quoniam veniebat ad feda. ut faceret pulchram. dicam et hoc. quia in scripturis inuenio: feda factus est. **N**on me in hoc audiat: ne in hoc verbo temere lapsus sum. **S**icut enim dixeram. amavit et feda: non autem quasi congruenter dixeram. quibusdam illi amantibus: nisi mihi testis prederet. et dixi quod dixit apostolus. **E**tis nosse quod amaret et feda. **C**hristus pro impijs mortuus est. **S**ic et modo quod dixi ut veniret ad feda. feda factus est. deformis factus est. quod probabo: quoniam iam mihi pre dixit diuini eloqui. **S**peciosus forma pro filijs hominum: **S**ed in ipso diuino eloquio rursus habeo. **V**idimus eum et non habebat speciem neque decorum. **S**peciosus forma pro filijs hominum: vidimus eum et non habebat speciem neque decorum. **N**on dixit. non vidimus. et ideo nesciebamus utrum haberet speciem neque decorum: **E**cce vidimus et non habebat speciem neque decorum. **U**bi ergo illum vidit qui dixit: **S**peciosus forma pro filijs hominum? **E**t ubi illum vidit qui dixit: **N**on habebat speciem neque decorum? **A**udi ubi cum vidit qui dixit: **S**peciosus forma pro filijs hominum. **C**um in forma dei esset non rapinam arbitratus est esse se equali deo. **M**erito pro filijs hominum: quia equalis deo. **E**cce accepi et agnouit ubi eum viderit qui dixit: **S**peciosus forma pro filijs hominum. **R**esponderit enim nobis. **U**bi eum viderim queris. **I**n forma dei. **E**t vnde vidisti in forma dei? **Q**uod vidisti in forma dei? **Q**uia inuisibilia eius per ea que facta sunt intellecta conspiciunt. **B**ene optime accepi. agnouit: et que videris. et que videris. et ubi videris. et ubi videris. **Q**ue

vidisti: Sponsū nostrū. Qualem vidisti: Speciosum forma p̄ filijs hominum. Ubi vidisti: Aū in forma dei esset. Unde vidisti: Per ea que facta sūt intellecta cōspiciunt. Videam⁹ ⁊ de isto quid dicat alius p̄ pheta: sed nō alius spūs. Nō enīz discor dāt inter se. Exhibuit nobis ille speciosus forma p̄ filijs hoīm: exhibeat ⁊ iste qd̄ ait: Vidim⁹ eū ⁊ nō habebat speciē neq; decorē. Unus Ap̄ls Paulus. p̄phetā vtrūq; cōiūgit: vnū caplm̄ Pauli vtrūq; p̄phete pbibet testimoniū. Ibi habeo speciosū forma p̄ filijs hominū: qui cū in forma dei esset nō rapinā arbitratus est esse se eq̄ lem deo. Ibi dixit qd̄ vidit ⁊ alius nō habentē speciē neq; decorē: qz semetipm̄ exinanivit formā serui accipiens. in similitudinē hoīm fact⁹ ⁊ habitu inuentus vt homo. humiliavit se factus obediēs vsq; ad mortē. mortē autē crucis. Merito viderūt eū ⁊ nō habebat speciē neq; decorē. Merito ante crucē agitabāt caput! hicine est totus filius dei? Si filius dei est: descendat de cruce. Sed nō habebat speciē neq; decorē: etiāz sic. Quib⁹ displicet! qz nō habebat speciē neq; decorē: Agitantes caput ante crucē: ⁊ nō figentes caput ī capite qd̄ pendeat in cruce. Merito nutat insultantiū caput: donec sit eorū caput illeipse cui insultabāt. Ecce resumit decorē ⁊ magnū decorē: Ecce qd̄ dicit tu: min⁹ est q̄s quod fecit. Dicis tu: si filius dei est descendat de cruce. Accē de cruce nō descendit: sed de sepulchro resurrexit. Ergo anima decora esse nō potest. nisi cōfessa fuerit fedtatem ei qui semp pulcher: ⁊ p̄pter te ad temp⁹ nō pulcher. ⁊ sic ad temp⁹ nō pulcher ī forma serui. vt nūq; deficeret a pulchritudine que est ī forma dei. Ergo tu ecclesia hēs decorē. B̄ ⁊ tibi ī canticis canticorū. O decora inf̄ mulieres. Bicit⁹ de te. Que ē ista que ascēdit dealbata: Quid ē dealbata. Illuminata nō dealbata. sic fuscata. quēadmodū se dealbāt femine q̄ volūt videri quod nō sūt: nō dealbata sicut paries dealbatus. Bestruet enī sicut dicit Ap̄ls paries dealbatus: hypocrisis et simulatio. Paries dealbat⁹: foris tectoriū. int⁹ lutū. Nō ergo illa sic dealbata: s̄ dealbata illuminata. quia nō p̄ se alba. Prius inquit sui blasphem⁹. Et itē. Fuim⁹ enīz ⁊ nos aliqui natura filij ire sicut ⁊ ceteri. Accedit gratia illuminās ⁊ dealbās primo nigra fuisti: sed facta es alba ex gratia illius.

Fuistis enī aliqui tenebre: nūc autē lux ī domino. Bicit⁹ ergo ⁊ de te. Que ē ista q̄ ascēdit dealbata: iam mirabilis. iam vix cōteplabilis. Admirant⁹ est enī dicere. que est ista que ascendit dealbata: taz pulchra: tā luminosa. tam sine macula ⁊ ruga. Nōne ista ē que iacebat in ceno iniquitatū: Nōne ista est que iacebat in fornicatione idolorum: Nōne ista est que imūda erat ī omni cupiditate desiderioq; carnali: Que est ergo ista que ascendit dealbata: Attende qd̄ sit ille qui p̄ te fact⁹ est. nō habēs speciē neq; decorē: ⁊ intelligis hui⁹ claritatis honorem. Si miraris illi⁹ humilitatē propter hanc: noli iam mirari hui⁹ celsitudinē p̄pter illum. Quāte felicitatis est ista dealbata: vt et cū esset nigra. pulchz ad se deponeret qui p̄ impijs moreret. Ergo induit se ecclesiam. Ipsa enim ecclesia cōfessio ⁊ decus. Ante cōfessio: postea dec⁹. Confessio peccatorū: decus recte viuentium. Confessionem ⁊ decorē induisti. Circūamictus lumē sicut vestimentum. Ipsa est vestis eius de qua iā dixi: nō habēs maculaz neq; rugā. Lux vocat⁹. ⁊ iā hoc dixi: fuistis aliqui tenebre. nūc autē lux ī dño. Nō ergo in vobis: nam tenebre in vobis: lux autē in dño. Ergo circūamictus lumen velut vestimentū. Extendens celū sicut pellē. Quō fecit hoc vt indueret se sicut vestimentū lumē ecclesiam: Enumerare vult figuratis quibusdā sacramentis. quō lux facta sit ecclesia: quō facta sit sine macula ⁊ ruga. quomō facta sit candida dealbata. fulgēs ī vestitu sponsi sui inherens illi. Quō facta sit audiam⁹. Extendit celum sicut pellē: ⁊ hoc quidem video. Quis enī extendit hoc celū quod nostris carnalibus oculis ituemur: nisi deus: Et extendit sicut pellē. Ad facilitatez rededit si ad litterā accipias. Etenī cū videris istā fabricā magnā. quia cū q̄sq; hominū vnā vel parūā cameram extenderit magno molimie. magno labore ac difficultate ac diuturna operatiōe id facit: ne huiusmodi labore in dei operibus infirmitas suspicaretur humana. attulit quādā facilitatem p̄ tua capacitate: vt sic quodāmodo incipias credere facile opantem deus. ⁊ non putare sic eū extendisse celū. sicut tectum dom⁹ tue. sed quia tibi facile est extendere vnāz pellem. tā illi facile fuisse extendere tam magnū celū. Mira facilitas:

Alia lra.
† amict⁹ lumie
† vestimēto.

z tamē adhuc spūs tibi tardo loquit. tibi in quā adhuc tardo dicit spiritus. Nā nec sic extēdit deus celū: sic z tu pellē. Si enim sic extendit: ecce ante te pellis. vī rugosa. vel plicata ponit: dic vt extendatur: dictu tuo extēde pellē. Nō possum inq̄s. Ergo z in extēta pelle multuz longe es a facilitate dei. Ipse enī dixit z facta sūt. Dixit. fiat firmamētū inter aquā z aquā: et sic factū est. Nō propter facilitatē significandā scdm̄ sensum tuū: accepis aliquid interim ad litterā. Figurate autē si aliquid tectū regegi volum⁹ z pulsare acclusum: inuenim⁹ extēdisse deū celū sicut pellē: vt intelligamus celū sanctā scripturā. Hanc auctoritatē p̄mo posuit de⁹ in ecclesia sua: inde cepit exequi cetera. Posuit enī celū deus. z extēdit sicut pellē: z nō frustra sicut pellem. Primo istā famā predicantiū: extēdit sic pelles. Pellis mortalitatē significat. Propterea z illi duo hoīes primi parentes nostri. auctores peccati generis hūani Adā z Eua. cū in paradiso cōtempo dei p̄cepto ad suggestione suasionemq; serpentis transgressi essent. qd̄ iusserat de⁹: facti mortales dimissi sunt de paradiso. Et autē significaret ipsa mortalitas eoz: induti sunt tunicis pelliceis. De pellib⁹ enim tunicas factas acceperūt. Pelles enim detrahi nō solēt: nisi de animalib⁹ mortuis. Ergo pelliuz noīe mortalitas illa figurata ē. Quid ergo hic. si diuina scriptura significat pellem noīe: Quō de pelle fecit deus celū: z extēdit celū sicut pellē: Quia p̄ quos nobis scriptura p̄dicata est: mortales fuerūt. Illud quidē verbū dei semp̄ idē: semp̄ incommutabile atq; indeficiēs. Ecce i principio erat verbū: z verbū erat apud deū: z deus erat verbū. Nunq̄d erat z nō nō est: Et ē z semp̄ erit. Si ergo est verbū dei de⁹ ap̄ deū: lege si potes. Sed quid dicis. qz sursum est. et ideo legere nō potes: Ubiq; est v̄bū dei. Pertēdit a fine vsq; ad finē fortiter: z attingit oīa. p̄pter suā mundiciā. In hoc mūdo erat: z mūdus p̄ ipm̄ factus est z cū venit hic erat. Venit enī in carne nūq; absens diuinitate. Quare ergo legē nō poteras: Quia in sapientia dei nō cognouit mūdus p̄ sapiētā deū ibi cōstitut⁹ i sapientia dei. Oīa enī ibi z ipsa nlla s̄tracta sunt: ibi constitutus nō poteras cognoscere per sapiētā deū. Ergo necessarius erat: qd̄ sequitur. Placuit deo p̄ stulticiā p̄dicationis saluos facere credētes. Si p̄ stultici

am p̄dicationis salui futuri erāt credentes: elegit deus qdam̄ mortalia. elegit homines mortales z morituros adhibita lingua mortali: exhibuit sonos mortales. adhibita dispensatione mortaliū. adhibuit instrumenta mortaliū. z in eo tibi factū est celū: vt in re mortali cognosceres verbū imortale. z fieres tu quoq; eiusdē verbi p̄cipatiōe imortalis. Dixit Moyses z mortu⁹ est: aut enim illi deus. ascēde in montē z morere. Mortu⁹ est Hieremias. z tot p̄phete mortui sūt z mortuoz dicta: qz nō eoz sed per eos illius erāt qui extēdit celuz sicut pellem. manēt vsq; ad posteritatē nostrā. Ecce Ap̄s solus de hac vita q̄ dixit. Cupio dissolui. z eē cū christo. mltomagis esse optimū: viuit nūc cū christo sic illi p̄phete oēs viuūt cū christo. Sed p̄ quid nobis disp̄saut id qd̄ legim⁹: Per id quod mortuū erat: p̄ os. p̄ linguā. dētes. man⁹. Oīa ista quib⁹ opatus est Ap̄s. totū qd̄ legim⁹ cor poris officia sūt: sed iubēte anima cui iubebat de⁹. p̄pter extensuz est celū sicut pellem. Nos sub celo tanq; sub pelle diuinaz scripturarū legim⁹ mō euz tendit. Etenim postea celuz plicabit vt liber. Non frustra frēs hic vt pellis: ibi vt liber. Figuratū ibi quiddā nobis est qd̄ ad scripturā diuinaz attinet z tendit sicut pellis: z tendit sermo mortuoz. Ergo ideo tendit sicut pellis et multomagis tendit: qz illi mortui sūt. Hāz post mortē plus inotuerūt p̄phete z Ap̄i: nō erāt tā noti cū viuerēt. Prophetas viuos sola iudea habuit: mortuos oēs gētes. Cū enī viuerēt nōduz erat extēsa pellis: nōdū erat extēsus celū. vt tegetet orbē terraz. Et extēdit ergo celū sicut pellē. Qui p̄tegit in aquis supiora eius. Et hoc legim⁹: z ad litterā bene intelligit. Quē enī iussit vt fieret firmamētū inter aquas z aquas: factū est vt sint aque inferiores q̄ perfundunt terras. z sint aque superiores remote ab aspectib⁹. tñ fidei cōmendate. Et aque inquit que sup̄ celos sunt laudēt nomē dñi: qm̄ ipse dixit z facta sūt. ipse mā dauit z creata sūt. Ergo explicatus est sensus ad lram: p̄tegit enī i aquis supiora ei⁹. Quid ad figurā: Quē in figura accepim⁹ pellē scripturā sanctā. z auctoritatē diuini verbi dispensatā nobis p̄ mortales: quib⁹ mortuis eiusdē disp̄satiōis fama extēditur. Scdm̄ hoc quō p̄tegit in aquis supiora eius: Cui⁹ supiora: Celi. Et quid celū: Sancta scriptura. Que sūt supiora sancte

Alia lra.
t regit.
Alia lra nō b̄

scripturæ: Quid inuenimus in scripturis sanctis superius: Paulū iterroga. Super eminentiore inq̄t viam vobis demonstro. Quā dicit supereminētiore viā: Si liguis hominū loquar et angelorū. caritatē autē non habeam: factus sum velut eramētū sonās aut cymbalū tinniens. Si ḡ i his nihil supereminētius in scriptura sancta inueniri potest q̄ caritas: supiora celi quomō aquis p̄tegūtur si superiora scripture precepta caritatis sunt: Audi quēadmodū. Caritas inquit dei diffusa est in cordibus nostris per spiritū sanctū qui datus est nobis. Jā nomie diffusionis intellige aquas in caritate spiritū sancti. De sūt aque de quibus dicit in quadā scriptura: Et in plateis tuis discurrāt aque tue: nemo alien⁹ cōmunicet tibi. Alieni enī sūt omēs a viā veritatis: siue pagani. siue heretici. et mali q̄q̄ christiani. Habere mlti dona possūt: caritatē nō possūt. Hoc ip̄m quale donū est. vt nō loq̄mur de donis alijs foris: q̄ dona habent oēs homines. qui facit solē suuz oriri sup bonos et malos. dona dei sūt: et nō tātū bonis et malis cōmunia. sed etiā bestijs et pecorib⁹. Ip̄m eē. viuere. videre. sēire. audire. et ceteris sūgi sēsulū muneribus: dona dei sūt. Sed videte cū quilibus et q̄ multis cōmunia: et cū eis quos nolis imitari. Ip̄sū ingenū acutū habent et pessimi hoies: sollertē artū industriam habēt et turpissimi scenici. diuitias habēt et latrones. cōiugia. filios. Multi mali habent pulchra dona dei. oīa: nemo negat. s; vide cū qb⁹ cōia. Respice ad munera ip̄i ecclie. Ad un⁹ sacramētū i baptismo: i eucharistia: in ceteris sanctis sacramētis: quale mun⁹ est: Hoc mun⁹ adept⁹ est et Simō magus. Prophetia quale mun⁹ est: Prophetavit et Saul malus rex: et tūc p̄phetauit cū Baud sc̄m p̄seq̄ret. Intēdite: non dixi cū p̄secutus fuisset. Fortassis enī eo p̄secuto: penitentiā gessit et dign⁹ fuit spiritu p̄pheta di. Nō p̄secut⁹ neq; p̄secutus: sed p̄sequēs p̄phetauit. Misit ad cōphēdēduz Baud mīstros suos. Baud vero eo tempore inter p̄phetas erat: vbi erat et sanct⁹ Samuel. Impleti sūt spū p̄pheticē q̄ missi sūt et p̄phetauerūt. S; forte bono illi aīo venerāt: vel ob necessitatē officij sui: v̄l nō facturi qd̄ iussuz est. Misit p̄ alios hoc et i eis factū est: et eoz hoc modo alm̄ interp̄temur. Cū illi tardarēt: venit ip̄e furēs: anhelans cedē. sanguinē sines inocētis sancti.

cui etiā ingrat⁹ erat: et ip̄e implet⁹ est spiritu p̄pheta di et p̄phetauit. Nō ergo se iacent qui forte sine caritate habuerūt h̄ munus dei sc̄m. sicut sc̄m baptismū: s; videant q̄l̄ rationē habituri sūt cū deo q̄ sc̄tis nō sancte vtunt. Ex his erūt q̄ dicturi sūt. In noīe tuo p̄phetauim⁹. Non illis dicet. mentiemī: sed dicet. non noui vos. recedite a me qui op̄ami iniquitatē: qz si habeā omnē p̄phetiā. caritatē autē nō habeā nihil sū. Prophetavit autē et Saul: sed op̄abat iniquitatē. Quis autē op̄at iniquitatē: nisi q̄ non habuerit caritatē: Plenitudo enī legis caritas. Ergo p̄tegis in aquis supiora eius. Quid dixit: In oib⁹ scripturis supeminētissimā viā supeminētissimuz locū caritas optiet. Nō ad eā aspirēt nisi bōi. Hāc nobiscū nō cōmunicāt mali. Possūt cōicare baptismū: possunt cōmunicare cetera sacramēta. possūt cōicare orationē. possunt cōicare istos parietes. et istaz cōiunctionē: caritatē nobiscū nō cōmunicant. Ip̄e est enī fons p̄p̄ bonoz. p̄p̄ sanctoz: Be q̄ dicit. nemo alien⁹ cōmunicet tibi. Qui sunt alieni: Oēs qui audiūt: nō noui vos. Si enī nō cognoscunt: vtiq; alieni sūt qui bus dicit. nō noui vos. Supeminēs enim viā caritatis tenet eos: qui p̄p̄ie ptinēt ad regnū celoz. Ergo p̄ceptū caritatis super celos: sup oēs libros. Si enī subdūt libri: ei militāt oēs lingue sanctoz: ei oīs motus dispensatoz dei et aīe et corpis. Supeminens est enim viā: et merito p̄tegit in aquis supiora celi: qz nihil inuenis emunētius caritate in diuinis libris. S; adhuc euidētius audi qd̄ aqua sit. Dixim⁹ enī q̄ caritas dei diffusa sit in cordib⁹ nostris p̄ spiritū sc̄m qui dat⁹ est nobis: diximus etiā in plateis discurrāt aq̄ tue. Et ait mihi aliq;: nō ibi exp̄sse dictū est vtrū caritatē intelligere debeā. Quid si alius aliud aliqd̄ itel ligat: Tātū mēnto qd̄ ait Ap̄ls: Caritas dei diffusa est in cordib⁹ nostris. Qñ: Per spiritū sc̄m qui dat⁹ est nobis. Audiam⁹ dñm magistrū ap̄loz. Si q̄s sitit veiat et bibat. Bicat adhuc. Qui credit i me flumina aque viue fluēt de vētre eius. Quid ē hoc: exponit euāgelista. Hoc autē dicebat inq̄t de spiritu quē accepturi erāt credētes in eū. Spirit⁹ enī nōdū erat datus: qz Jesus nōdū erat glorificat⁹. Ergo fratres si p̄pterea spiritus nōdū erat datus. qz Jesus nōdū erat glorificatus: glorificato Jesu et ascendēte in celos. missus ē spū sanct⁹

et caritate impleti sunt apostoli. diffusa est in cordibus eorum per spiritum sanctum qui datus est eis. quia superiora celi aquis pretegitur. Et bene quia dominus in celos ascendit ut superior esset celis: et inde mitteret caritatem. Non enim sic depretegit: ut quasi subleuet ab eo quem pretegit. Subleuat quem pretegit non onerat. Ita ergo celos aquis pretegit: ut magis illi diuino spiritu subleuetur. Qui subleuatur sursum est: quod subleuatur infra est. Illud suspēdit: si perdet. Si ergo illud suspēdit hoc pendet: audi quia hoc celum scripturarum ex caritate pendet. Buo sunt nepe illa notissima precepta dilectionis: in his duobus preceptis. tota lex pendet et prophete. Qui pretegit in aquis superiora eius. **Qui ponit nubes ascensum eius.** Accipit et hoc bene ad litteram. Buis visibiliter ascendit in celum. Quomodo posite sunt nubes ascensum celi: hec cum dixisset: nubes suscepit est. Habes item de resurrectione nostra predictum. Et mortui inquit in christo resurgent primi: deinde nos qui uiuimus simul cum illis rapiemur in nubibus obuiam christo in aera. atque ita semper cum domino erimus. Habes nubes ascensum celi: ostendat et nubes ascensum celi huius. id est diuinarum scripturarum. Quid est hoc frater: Utinam me dominus de me inter illas qualescumque nubes numerare dignetur: videntur quae nebulosa nubes sum: omnes tamen predicatorum verbi vitatis nubes accipiunt. Quicunque ergo infirmi non possunt ascendere in hoc celum. id est ad intellectum scripturarum: per nubes ascendant. Forte enim et modo factum sit vobis: si aliquid agimus. Si labor sudoribus non est infructuosus: ascenditis in celum scripturarum diuinarum. hoc est intellectus earum per predicationem nostram. Quia altum erat celum: in psalmo isto. Nemo enim vestrum videbat: quid esset in figura. Extendit celum sicut pellē: qui pretegit in aquis superiora eius. Hoc ipsum quod dictum est. qui ponit nubes ascensum eius: ecce iam intellectum est: quantum dominus donauit predicantibus nobis. Non enim nubes de suo munere pluuit. Vos intelligendo ascendite: in intellectu ipso fructificate: ne sint quasi illa vinea. de qua dicitur apud prophetam. **Madabo nubibus meis ne pluam super eam.** Accusabat enim quedam vinea quod per vitis spinas dederat: non reddiderat dignam gratiam dulci pluuię. Qui enim bona audit et mala operatur: dulci pluuiam compluit et spinas generat. Non est ut suspicemur fratres de aliqua terrena et ista visibili vinea dominum locutum. Namque ibi ne sub obscuritate sermonis lateret ex-

Alia lra.
et ponis nubem.
et tuum.

cusatio iniquitatis: ipse dominus per ipsum prophetam exposuit cui vinee loqueretur. et de qua vinea ista diceret. Vineam inquit domus israel est. Quid vagantur o iniqui corda vestra per montes et colles vinitorum: Noui inquit de qua vinea loquar: non ui ubi querebam vitam et inueni spinas. Sine causa aliud atque aliud suspicamus et opinamini: nolentes intelligere ut bene agatis. Nam et hoc scriptum est. Noluit intelligere ut bene ageret. Tollite omnes suspiciones vestras de medio: vinea etenim domus israel est. et homo iuda nouellum dilectum. Dilectum cum plantatum est: damnatum cum spinas creauit. Ergo fratres forte vinea fuit domus israel. et nos non sumus vinea: Cum timore audiamus quod iudeis dictum videmus. Videte quod apulus terreat ramos insertos de ramis fractis: et in ramis fractis commendat tumendam seueritatem: in ramis insertis commendat amandam bonitatem. Noli esse infructuosus in bonitate: ne sterilis sentias seueritatem. Sed non sum vitis dicit mihi. Ubi est domini vox. Ego sum vitis: vos estis sarneta: pater me agricola: Ubi est vox apostoli. Quis plantauit vineam. et de fructu eius non percipit: Vineam ergo es. o ecclesia: et habes agricolam deum. Nemo ergo agricola homo compluit vineam suam. Fratres ergo dilectissimi. viscera ecclesie. pignora ecclesie. filii matris celestis: audite cum tempus est. **Madabo** est deus illi vinee atrocissima comminatio: **Madabo** nubibus meis inquit ne pluam super eam. et factum est. **Venerunt** apostoli ad iudeos: respuerunt eos et dixerunt illis. **Ad** vos missi eram: sed quia repulisti verbum dei. inquit ad gentes. Videtis quomodo in eodem spiritu dei illo iubente intrinsecus qui habitat in cordibus ipsorum mandatum sit nubibus dei ne compluerent vineam: quae cum expectaret ut faceret vitam fecit spinas. Ideo et nubes fecit ascensum eius: et celum tetendit sicut pellē. Non est quod quaramini: auctoritas scripturarum extenta est super orbem terrarum: nubes non desunt. predicant verbum vitatis. exponunt omnia que obscura sunt: ut corda vestra per nubes ascendat. Videte quomodo creditis: videte quomodo suscipiat. Post predicatorem veniet iudex: et per dispensatorem veniet executor. **Qui** ponit nubem ascensum eius. **Qui ambulat super pennas ventorum.** Hoc iam periculosum est accipere ad litteram. Aut que sunt penne vectorum: Aut vero quomodo in pictura facturi nobis sumus ventos volantes: et alas habentes. **Ventus** non

Alia lra.
et ambulat.

est fratres nisi quē sentim⁹: motus quidaz
 z quasi flatus aeris. impellens qđ pōt pro
 virib⁹. **Que** pēne ventoz sūt: Sed z q̄ ale
 dei: **Et** tñ dictū est. **Sub** umbra alaz tua
 rum sperabūt. **Conemur** ergo z hoc acci
 pere ad litterā: veluti pprie factū in crea
 tura ista. **Velocitatē** verbi fortasse cōmen
 dat scriptura: **De** qua velocitate iā pudē
 in alio psalmo locuti sum⁹. vbi scriptū est.
Usq̄ in velocitatē currit verbū ei⁹: qz ni
 hil vētis veloci⁹. **Hostis** oēs quātū illa fa
 cilitas cōmēdabat in pelle. **Nihil** enī faci
 lus ab hoīe q̄ pellis extēdit. **Sic** z hic in
 sinuās deū p verbū eius vbiq̄ pntem. ve
 locitate motus nihil deserere: quia tu non
 noueras aliqd vēto veloci⁹. **Ambulat** in
 quit sup pēnas vētoz: id ē velocitas ei⁹ su
 perat velocitatē vētoz: **At** p pennas ven
 toz intelligas velocitatē vētoz: **Et** verbū
 dei intelligas veloci⁹ oīb⁹ vētis. **Et** sic in
 prima facie cōsideratōis pulsem⁹ ad ali
 quid interi⁹: z figurate aliqd nobis indicēt
 iste lre. **Vētos** quidē intelligim⁹ in figura
 nō absurde aīas: nō qz vēt⁹ ē aīa: s̄ qz iuisi
 bilis est vēt⁹. q̄uis res corporea corpa im
 pellēs. tñ qz humani oculi aciez fugit. **Est**
 aut aīa iuisibilis: p̄pterea bene intelligimus
 aīas vētos. **Inde** est qđ de⁹ insufflāsse dici
 tur spiritū vite formato homini. **Et** factus ē
 homo in aīam viuētem. **Ergo** vēti. aīe in
 allegoria nō absurde accipiūt. **Uidetis** au
 tem ne putetis noiata allegoria: panto
 mimi aliquid me dixisse. **Nā** qdam verba
 qm̄ verba sūt: z ex lingua pcedūt: cōmu
 nia nobis sūt etiā cū rebus ludicris z non
 honestis. **Tamē** locū suū habēt ista vba i
 ecclia: z locū suū in scena. **Nō** enī ego dixi
 qđ **Paulus** ap̄ls nō dixit: cū de duob⁹ fi
 lijs **Abrae** diceret. **Que** sūt inq̄t in allego
 ria. **Allegoria** dicit: cuz aliqd aliud videt
 sonare i verbis. z aliud i intellectu signifi
 cari. **Quō** dicit agn⁹ christus. **Nūqđ** pe
 cus: **Leo** christ⁹: nūqđ bestia: **Petra** chri
 stus: nūqđ duritia: **Mons** christus: nū
 quid tumor terre: **Et** sic mltā alia vident
 sonare. aliō significare: z vocat allegoria.
Nam qui putat me de teatro dixisse alle
 goriā: putet z dñm de amphitheatro dixisse
 se parabolā. **Uidetis** quid faciat ciuitas:
 vbi abūdāt spectacula. **In** agro securius
 loq̄rer. **Quid** sit enī allegoriā: nō ibi forte
 didicissent homines: nisi in scripturis dei.
Ergo qđ dicim⁹ allegoriā figurā esse: sacra
 mentū figuratū allegoria est. **Et** quid b ac

tipim⁹: ascendit sup pennas ventoz: **Bi**
 rim⁹ bene accipi figurate vētos animas.
Penne ventoz. penne aīaz que sunt. nisi
 a quib⁹ sursum attollūt: **Penne** ergo aīa
 rum virtutes: bona opa. recta facta. **In**
 duabus alis habēt oēs pēnas. **Quia** enim
 p̄cepta in duobus p̄ceptis sunt. **Quisquis**
 dilexerit deū z pximū: aīam habet penna
 tam liberis alis. sc̄to amore volantē ad to
 minū. **Quicunq̄** implicat amore carnali:
 viscū habet in pennis. **Nā** si aīa nō habet
 alas z pennas: vnde ille gemēs in tribula
 tiōib⁹ dicit **Quis** dabit mibi pēnas sicut
 columbe: **Et** sequit. **Et** volabo: z req̄scā.
Itē alio loco. **Quo** ibo a spiritu tuo: z q̄
 a facie tua fugiā: **Si** ascēdero in celum tu
 ibi es: si descēdero ad isernū ades. **Si** ac
 cepero pēnas meas sicut colūba z volabo
 in extrema marī. **Tāq̄** diceret: sic possū fu
 gere a facie ire tue. si acepo pēnas vt co
 lūba. z volauero i extrema marī. **In** extre
 ma marī volare ē spem iā p̄tendere in finē
 seclī: quō ille qui ait. **Hoc** labor est aī me:
 donec introeā in sanctuariū dei. z intelli
 gam in nouissima. **Et** quō venit in extre
 ma maris: etiā acceptis pennis: **Etenī** il
 luc inquit man⁹ tua deducet me: z p̄ducet
 me dextera tua. **Nā** z cū pennis meis ca
 sura sū nisi tu deducas. **Ergo** alas habēt
 bonas. z liberas. z nullo visco obligatas
 anime bene opantes p̄cepta dei: habētes
 caritatē de consciētia pura. z fide nō ficta.
Sed q̄tū uis sint p̄dite virtutibus carita
 tis: quid ad illā dilectionē dei. qua sūt di
 lecte. etiā cū visco essent implicare: **Ma**
 ior ergo in nos dilectio dei q̄ nostra i illū.
Mostra dilectio penne nostre sunt: sed ille
 ambulat sup pennas ventoz. **Jam** dice
 bat quibusdā **Ap̄ls**. **Recto** genua mea p
 vobis ad patrē: vt det vobis sc̄dm interi
 orē hoīem habitare christū p fidē in cordi
 bus vestris. in caritate radicati z fundati.
Jam dat illis caritatē deus: iam dat illis
 alas z pennas: vt possitis inquit cōprehē
 dere que sit latitudo. lōgitudō. altitudo z
 pfundū. **Fortassis** crucem dñi significat.
Erat enī latitudo in qua porrecte sūt ma
 nus: longitudo a terra surgens in q̄ erat
 corpus infixū: altitudo ab illo diuexo li
 gno sursum qđ eminet: pfundum vbi fixa
 erat crux. z ibi omnis spes vite nostre. **La**
 titudo enī est in bonis opibus: longitudo
 in pseuerando vsq̄ in finez: altitudo pro
 pter sursum cor. vt oīa bona opa nostra in

quibus pseueram^o vsq; in finē: habētes la-
titudinē qua bene opamur. et longitudinē
qua pseueram^o vsq; in finē. nō faciam^o ali-
quid nisi spe celestiu p̄mior. Ipsa est enī
altitudo. nō hic querere mercedē. sed sur-
sū: ne dicat nobis. **A**mē dico vobis pce-
perūt mercedē suā. **P**rofundū autē qd̄ di-
xi vbi fixa erat ps crucis et nō videbat: in-
de resurgebāt que nō videbant. **Q**uid est
qd̄ occultū est. et nō publicū in ecclia: Sa-
cramētū baptisimi: sacramētū eucharistie.
Opa autē nra bona vidēt et pagant: sacra-
mēta vero occultant illis. **S** ab his que
vidēt surgūt ad illa que nō vidēt: sicut a p-
fundo cruci. qd̄ i fra figit surgit tota crux
que apparet et cernit. **E**t quid postea: **C**uz
hoc dixisset **A**p̄ls adiecit: scire etiā supe-
minentē sciētā caritatis christi. cū iam di-
ctuz fuisset in caritate radicati. et fundati.
Amatil enī christū: et ideo in cruce opami-
ni. **S**ed nūquid amatis q̄tū vos ille ama-
uit: **A**mādo autē q̄tūcunq; amatis. vola-
tis ad ipm: vt cogb̄scat̄ quēadmodū ipse
vos amauerit. **H**oc est vt sciatis supemi-
nentā caritatis christi. **A**matil enim vos
q̄tū potestis: et volatis q̄tū potestis: si ille
ambulat sup pēnas ventoz. **Q**ui ambu-
lat sup pennas vētoz: **Q**ui facit an-
gelos suos spiritus: et ministros
suos igne^o flagrante. **E**t b̄ quis nō
videamus apparitionē angeloz. abscondi-
ta enī ab oculis nostris. et est in quadaz
re publica magna impatoris dei: tñ esse an-
gelos nouim^o ex fide. et multis apparuisse
scriptū legim^o et tenem^o: nec inde dubitare
fas nobis est. **S**piritus autē angeli sunt. et
cū spiritus sūt nō sunt angeli: cū mittit si-
unt angeli. **A**ngel^o enī officij nomē est nō
nature. **Q**ueris nomē ei^o nature. spūs est:
queris officū. angelus est. **E**x eo qd̄ est spi-
ritus est: ex eo qd̄ agit angelus ē. **E**t h̄ il-
lud i h̄oie. **N**omen nature h̄mo: officij mi-
les. **N**omē nature vir: officij p̄co. **H**ō enī
fit p̄co. id est qz hō erat fit p̄co: non qz erat
p̄co fit hō. **S**ic ergo q̄ erāt iam spūs cōditi
a creatore deo. facit eos angelos. mittēdo
eos nunciare qd̄ iusserit: et ignez flagran-
tem facit ministros suos. **L**egim^o apparu-
isse ignē in rubō: legim^o etiā missū ignē de-
sup: et impleffe qd̄ p̄ceptū est. **A**dministravit
ergo cū ipleret. **C**ū esset i natura sua erat:
cū egit qd̄ iustum est. ministeriā impleuit.
Sic scdm̄ lram videm^o in creatura. **Q**uid
est autē in ecclia figurate: **Q**uō accipimus

Alia lra.
† facis.
† tuos.
† tuos.
† vrentē.

q̄ facit angelos suos spūs: et ministros suos
ignē flagrante: **S**pūs spūales dicit. **B**e-
ne facit angelos suos spūales: id est nūci-
os verbi sui. **S**pūalis enī oīa iudicat: ip̄e
autē a nemie dijudicat. **E**t h̄ spūalē factū
angelū dei. **N**ō potui inq̄t vobis loqui q̄i
spiritualibus: sed quasi carnalib^o. **B**e spi-
rituali quadā affectione missus est ad car-
nales tanq; angelus de celo ad trā. **Q**uō
dicit et ministros suos ignē flagrantes: ni-
si quō dicit. **S**piritu feruentes: **S**ic enim fer-
uēs spiritu: ignis ardēs ē oīs minister dei.
Nōne ardebat **S**tephan^o: **Q**uo igne ar-
debat: **E**t q̄s ille ignis erat: q̄n lapidabat
et p̄ eis a q̄b^o lapidabat rogabat. **C**ū audis
ignis est minister dei: incēsurū illū putas:
Incēdebat licet: s̄ sensū tuū id est carnalia
oīa desideria tua: curat minister dei: predi-
cans verbū dei. **A**udi illum **S**ic nos existi-
met homo. vt ministros christi: et dispēsa-
tores ministerioz dei. **Q**uō autē ardebat
cū diceret: **O**s nostrū p̄t̄ ad vos o **C**orin-
thij. cor nostrū dilatātū ē: **A**rdebat et fla-
grabat caritate: et ibat i eos vt incenderet.
Hūc ignē se missurū dñs in terrā dicebat
cū ait. **I**gnē veni mittere i terrā. **Q**uomō
gladiū sic ignē. **G**ladi^o diuidit affectū car-
nalē: ignis absumit. **T**otū i verbo dei intel-
lige: totū in spū dei cognosce. **I**ncipe fer-
uere caritate p̄ verbū quod audis: et vide
quid in te fecerit ignis minister dei. **Q**ui fa-
cit angelos suos spūs: et ministros suos ig-
nē flagrante. **F**undauit terrā sup
firmitatē eius: nō iuclinabit in se-
culū seculi. **B**e terra ista hoc accipe. ne-
scio vtrū habeat vllū exitū: vtrū recte di-
cat nō iuclinabit in seculū seculi: de qua di-
ctum est. **C**elū et terra transiet: **L**aboratur
hic si ad litterā queras accipe. **N**az qz ait.
fundauit terrā sup firmitatez eius: fortasse
quedā est firmitas occulta nobis. que cō-
tinet terrā: et hoc dixit. fundauit. **S**up qd̄
firmi aut: **S**up firmitatē ip̄i fre. quā ei sup-
posuit. vt contineret: que latet forte oculis
tuis. **S**unt ista occulta in creatura: non de
obscuritate creature creator latebit. **Q**ue
possumus videam^o: ex his q̄ videm^o illuz
laudem^o et amem^o. **C**euertam^o nos ad q̄-
rendū aliquid hic in figura positū. **F**irma-
uit terram intelligo ecclesiam. **B**ñi est ter-
ra et plenitudo eius. **I**ntelligo eccliaz trā.
Ipsa ē terra sitēs: ipsa est que dicit in psal-
mus. vna enī dicit ex oib^o. aīa mea sicut ter-
ra sine aqua tibi. **S**ic terra sine aq̄ tibi: qd̄

Alia lra.
† q̄ fundasti.
† stabilitatē
suam.

est: Sities sitiuit aia mea ad te tanq̄ terra
sine aqua. Nisi eni sitiatur: si recte irragabit.
Nisi creter pluuia diluuu est: sitiatur optet.
Beati eni q̄ esuriut r sitiut iusticia. Et di-
cat aia mea tanq̄ terra sine aqua tibi: qz di-
cit alibi. Sitiuit aia mea ad deu viuu. Ter-
ram ergo intelligo ecclesiam. Que est firmi-
tas eius sup qua fundata est. nisi fundamē-
tu eius: An incogruē intelligim⁹ firmitatē
sup qua fundata est terra? fundamētū vbi
cōstituta est ecclesia: Qd est illud fundamē-
tu? Fundamētū inquit nemo pōt ponere p̄-
ter q̄ qd positū est: qd est christus Iesus.
Ibi ergo firmati sumus: merito ibi firma-
ti: nō inclinabimur in seculū seculi. Nihil
eni firmū isto fundamēto. Infirm⁹ tu eras:
sed firmū fundamētū te portat. In te fir-
mus esse nō poteras: firm⁹ eris semp: si ab
illo firmo fundamēto nō recedas. Nō icli-
nabit in seculū seculi. Ipa est p̄destinata
colūna: r firmamētū veritatis. **Abys-
sus sicut vestimētū amic⁹ ipi⁹: su-
per motes stabat aque.** Ab icre-
patione tua fugiet: a voce tonitru-
tu formidabit. **Ascendūt motes
r descendūt campi: in locū que fun-
dasti eis.** Terminū posuisti eis
que nō transgredient: neq; reuerte-
tur tegere terrā. **Qui emittis fo-
tes in conuallib⁹: inter mediū mon-
tū p̄transibūt aque.** Potabunt
oēs bestie agri: suscipiet onagri i-
situm suā. **Sup illos volatilia
celi inhabitabūt: de medio petra-
rum dabit voce suam.** **Rigās
montes de supiorib⁹ suis: de fru-
ctu operum tuoz satiabitur terra.**
**Produces fenu iumentis: r her-
bā seruituti hominū.** **Et educas
pane de terra: r vinū letificet cor
hominis.** **Et exhilaret faciē in
oleo: r panis cor hoīs confirmet.**
**Satiabunt oia ligna campi et
cedri libani quas plātauit: illic pa-
sces nidificabūt.** **Fulice do-
mus dux est eozū: Adiuertitis exten-
tum celū: vultis intellectu ascendere: Et ego
video quātū altū sit. Duto qz mecū cōsi-
deret caritas vestra. Nā iō multos versus
volui p̄nūciare. vt videat̄ q̄ alta sint po-
sita sacramēta dei: ne fastidiam⁹ oblata. ne
propterea vilescāt. vt semp quesita r si cū
difficultate. cū maiori iocūditate inueni-
antur. Inter cetera tū frēs q̄ p̄sit accipi ad**

lram: nūqd r hoc qd dictū est. Illic passe-
res nidificabūt. fulice dom⁹ dux est eozū:
Nūqd dom⁹ fulice dux est passerum: Aut
dom⁹ fulice dux ē cedroz: Et h̄ eni ibi est.
Et cedri libani quas plātauit: illic passe-
res nidificabūt: fulice dom⁹ dux est eozū.
Et quidē latina locutiōe: eoz cedrozū nō
possum⁹ intelligere. Cedri eni feminini ge-
neris sunt. Fulice itaqz dom⁹: quō est dux
passerū: Hoc eni in ista creatura q̄ oculis
nr̄is adiacet: intelligi nullo pacto pōt. Fuli-
cas aut aues esse marinas vel stagnenses
nouim⁹. Bom⁹ fulice: sit nid⁹ fulice. Quo-
mō ergo dom⁹ fulice dux ē passerū: Qua-
re quedā in reb⁹ visibilib⁹ quasi absurda
miscet sp̄ssant⁹: nisi vt ex eo qd nō possu-
mus accipe ad lram: cogat nos ista sp̄ri-
tualiter querere: Ergo si ad celū intellectu
vt dixi. ad extēta pellē vultis ascendere: r
nubes fecit ascensionē eius: nubes ista q̄
vobis loquit: lualida est hodie ad omnia
ista exponēda. Bate veniā: r si nō vestre.
mee certe infirmitati. Quiditatē quidē ve-
strā tantā video: vt semp pati sitis audire.
S; due res sūt: quaz ratio nō cōtēnenda
est. Nā r infirmitas corpis nr̄i cōsiderāda
est: r ipsarū rerū que exponunt memoria.
Interim que audistis cogitate. Quid di-
xi: Que māducastis: ruminare. Sic enim
eritis mūda aialia: r apta epulis dei. Fru-
ctum aut vestrū in opibus vestris aduer-
tite. Valde eni male digere is qui bñ au-
dit. r nō bñ opat: quia dñs de⁹ noster nō
deest pascere. Notū est oibus: qz de pane
quē accepimus r quē erogam⁹. reddituri
sum⁹ rationē optime nouit caritas vestra.
Nō eni tacet nobis pagina diuina: aut ad-
ulā nos deus. De isto loco q̄ liberi sum⁹.
ad vos potest aduerrere: r si forte ego mi-
nus liber sum. vel oēs qui in hoc loco vo-
bis loquunt si min⁹ liberi sum⁹. certe ipse
sermo dei neminē timet. Nos aut siue tunc
amus. siue liberi sum⁹: eū cogimur annūci-
are qui neminē timet: hoc vobis nō hoies
sed de⁹ p̄stitit. vt r p̄ timidos liberū audi-
atis. Excusationē in iudicio dei nō habe-
bitis: nisi vos in bonis opibus exercueri-
tis. r eoz que audistis tanq̄ pluuie fructū
congruū dederitis. Fructus cōgru⁹ ope-
ra bona. Fructus bonus sincera dilectio:
nō solum fratris sed r inimici. Supplicem
nullū spernas: r cui dare nō potes qd pe-
tierit: nō eum spernas. Si potes dare da:
si non potes. affabilem te presta. Coronat

Alia lra. h̄.
t cōseruare
opere

Alia lra.
t ex. r. r. r. r.
t siti sua
t ea
volucres
t habitabit
t voces
Alia lra nō h̄.

Alia lra.
Saturabūt
Alia lra nō h̄.
t Berodij

deus intus bonitate: vbi nō inuenit facultatē. Nemo dicat nō habeo. Caritas non de sacello erogat: qz quicqd dicim⁹. z qe quid dixim⁹. z quicqd dicere potuerimus vel nos. vel post nos. vel qui ante nos. sine nō habēt nisi caritatē: qz finis pcepti caritas est. de corde puro z conscientia bona. z fide nō ficta. Interrogate qm rogat⁹ de corda vestra: videte quō trāsmittat⁹. versū istū: **D**imitte nob⁹ debita nra sic z nos dimittim⁹ debitorib⁹ nris. Nō eris orās: nisi ista dicas. Si alia dicas: nō te exaudit ille: qz nō ipam tibi dictauit iuris perit⁹ quē misit. Necessē ē ergo. vt z qn vba nra dicimus in oratiōe scdm ipam dicamus: z qn ipsa verba dicim⁹ bñ intelligam⁹ qd dicimus: qz manifestā illā de⁹ esse voluit. Si g nō oraueritis spem nō habebitis: si aliter qm magister docuit oraueritis. nō exaudiemini: aut si in oratiōe mētiri fueritis nō impetrabitis. Ergo z orandū. z verū dicēdū est. z sic dimitti orādū est. quō ille docuit. Velis nolis q̄tidie dicitur⁹ es: dimitte nob⁹ debita nostra sic z nos dimittim⁹ debitoribus nris. **U**is secur⁹ dicere: fac qd dicis. **S**ermo scōs de eadez parte psalmi.

Prefatio.

Scio qz debitores nos tenetis: nō necessitate: sed qd est vehemētius caritate. **B**ebem⁹ aut⁹ hoc primo dño deo nro. qui habitās in vobis z erigit ista de nobis: deinde dño z patri pñti. z iubenti z orāti p me: deinde vestre violētie. q̄ extorq̄nt etia infirmis virib⁹ nris. **E**t si quātū dñs donat. qui z ipsas vires vobis orantib⁹ donare dignat⁹. qm psalmi pmas hui⁹ ptes die iā nup pcedente tractauim⁹: etiā sequētia suscipiēda sūt. z illo adiuuante in cui⁹ noie cepim⁹ termināda sūt. **C**ōmendaueram⁹ aut⁹ caritati vestre qui affuistis: totū istuz psalmū figuratis mysterijs esse ptextū. **U**n qd difficili⁹ queritur solet dulci⁹ iueniri. **N**e putet⁹ ista vobis obscuritate subtracta. s̄ difficultate credita: ad hoc qd sepe iā dixim⁹. vt de⁹ petentib⁹. iueniat⁹ a querentib⁹. intret⁹ a pulsantib⁹. **S**z opus est nobis aliquāto maiore z silentio vestro z paciētia vestra: vt pauca q̄ dicturi sum⁹: nō p strepitū tps ampli⁹ occupēt. **P**auca enī nos dicere tps cogit āgustia: qd nouit z caritas vestra debere nos exequijs fidelis corpis solēne obsequiū. **E**cce iam que dicta sunt repetere. z rursus exponere. non cogamur: sed si defuerūt ali-

qui qui nō audierūt. qui vtinā nō deessent: pdest autem illis fortasse qui nō audiunt modo quod audierunt qui affuerunt. vt z ipsi discant adesse. **L**egamus ergo cursum.

Item expositio eiusdē partis.

Benedic anima mea dōmini. **O**mnīū nostrū anima dicat vna facta in christo. **D**ñe deus me⁹ magnificat⁹ es nimis. **U**n magnificatus es nimis: **C**onfessione z decore induisti. **C**ōfitemi vt decore mini: vt induat vos. **C**ircumice⁹ lyncem sicut vestimentū. **C**ircū amictus ecclesiā suā: quia ipsa facta est lux in illo. que prius erat tenebre in se: dicēte apostolo. **F**uistis aliqñ tenebre: nūc aut lux in domino. **E**xtēdens celū sicut pellē. **V**el tā facile q̄ tu pellē. si tam facile sit tā q̄ ad litteraz accipias: vel vt auctoritates scripturarū intelligamus distentā. p totuz mundū noie pellis. quia mortalitas in pelle significat. **D**ispensata est aut⁹ nobis omnis auctoritas scripturarū diuinarū p homines mortales: quoz iaz mortuoz fama distendit. **Q**ui ptegit⁹ in aquis superiora ei⁹. **C**ui⁹ superiora: **C**eli. **Q**uid est celū: **F**igurate dūtaxat dixim⁹ scripturaz diuinā. **Q**ue superiora scripture diuine: **P**receptū q̄ nihil est eminentius caritatē. **Q**uare aut⁹ aquis cōpata ē caritas: **Q**uia caritas dei diffusa est in cordibus nostris p spiritū factū qui datus est. **U**n aqua ipse spiritus: **Q**uia stabat **I**esus et clamabat. **S**i q̄s sitit veniat ad me z bibat: qui credit in me flumina aque viue fluēt de vētre ei⁹. **U**n pbam⁹ qz de spiritu dictū est: **B**icat ipse euāgelista qui seq̄tur et ait. **H**oc autē dicebat de spiritu quē accepturi erāt credētes in eum. **Q**ui ambulat sup penas ventoz: **I**d est sup vtutes aiarū. **Q**ue est vtus aie: **I**psa caritas. **Q**uō aut⁹ ille sup illā ambulat: **Q**uia maior est caritas dei in nobis: q̄ nostra i deū. **Q**ui facit angelos suos spiritus: et ministros suos ignē flagrantem: **I**d ē eos qui iā spirit⁹ sūt. q̄ spūales s̄ carnales sūt. facit āgelos suos mittēdo vt pdicent eius euāgeliū. **E**t ministros suos ignē flagrantē. **N**isi enī ardeat minister pdicāf: nō accēdit eū cui pdicat. **F**undauit terram sup firmamētum eius. **F**irmauit ecclesiā sup firmamētū ecclesie. **Q**uid est firmamētū ecclesie: nisi fundamētum

Alia lra.
t dño.

Alia lra.
t vehemēt.

Alia lra.
t Amict⁹ lyncem sicut vestimēto

Alia lra.
t regis.
Alia lra nō b.

Alia lra.
t vrentē.

Alia lra.
t Qui fūdat terrā sup stabilitatē suā.

ecclesie: Quid est fundamentū ecclesie? nisi de quo dicit apostolus? Fundamentū aliud nemo potest ponere p̄ter q̄s quod positū ē quod est christus Iesus: Et ideo tali fundamento suffulta? quid meruit audire: **Nō inclinabitur in seculū seculi. Firmauit terrā super firmamentū eius: id est firmavit ecclesiā super fundamentū christus. Nutabit ecclesia: si nutauerit sū damentū. Sed vñ nutabit christus: q̄ anteq̄ veniret ad nos et carnem susciperet: omnia p̄ ipsius facta sūt. et sine ipso factū est nihil: qui omnia p̄tinet maiestate et nos i bonitate: Nō nutate christo: nō inclinabitur in seculū seculi. Ubi sūt qui dicūt perisse de mūdo ecclesiam: quādo nec inclinari pōt: Sed vñ de cepit dñs asserere istaz ecclesiā. reuelare. incipere. ofidere. diffundere: Unde cepit hoc: Quid erāt primo? Quia firmavit terram sup firmamentū eius: nō inclinabitur in seculū seculi. **Abyssus sicut vestimentū amictus ipsius: Cuius: Aliquid forte dei: Sed iam de amictu eius dixerat: Circū amictus lucē sicut vestimentū. Audio: deū luce vestitū: et lux ipsa si volumus nos sumus. Quid est si volumus? Si nā tenebre nō sumus. Ergo si de luce vestitus est. cui rursus vestimentū ē abyssus: Abyssus enī dicitur imensa aquarū copia. Omnis aqua: omis humida natura atq̄ substantia circūquaq̄ diffusa p̄ maria et flumina et antra ocella: simul vno noīe abyssus vocat. Ergo terrā intelligim⁹ de qua dixit Firmavit terrā sup firmamentū ei⁹: non inclinabit in seculū seculi. Be illo dictū credo: Abyssus sicut vestimentū amict⁹ ipsius. Terre enī quasi vestimentū est aqua circūdans eā et contegēs eam. Sed aliquñ in diluuiō ita creuit hec vestis terre: vt oīa omnino cooperiret. et transcēderet altissimos mōtes. sicut scriptura testat. cubitis ferme quindecim. Fortasse ipm̄ tps significauit iste psalm⁹ cū diceret. Abyssus sicut vestimentū amict⁹ ipsius: **Sup mōtes stabunt aque. Id est vestimentū terre. qd est abyssus ita creuit: vt etiā sup mōtes aq̄ starēt. Legim⁹ hoc vt dixi factū in diluuiō. Inde loq̄bat nob̄ p̄pheta. narrabat nob̄ p̄terita: an p̄nūciabat futura: S; si narraret p̄terita: nō nobis diceret. sup mōtes stabunt aque: sed sup montes steterunt aque. P̄teritū enī temp⁹ p̄ futuro solet poni in scripturis: ita p̄uidete spiritu que ventura sunt. quasi iā facta sunt solemus legere.******

Alia fra. eius.

Inde est qd̄ illud in alio psalmo nouim⁹ omnes: vbi tāq̄ euāgelii recitat. Foderūt manus meas et pedes meos: dinūerauerūt oīa ossa mea. sup vestimentū meū miserunt sortē. Omnia quasi iā facta cōmemorant que vtiq̄ adhuc vētura cernebant. Sed quātū pōt nostra intelligētia. quātū autes potest tāta occupatio. aut qñ sic vacat? vt possim⁹ p̄ certo dicere. ita est: **Aduertimus sepe p̄phetas p̄terito tpe verborum dicē q̄ vētura sūt: in figura aut futuri dicere p̄terita nō facile occurrit legēti. Non audeo dicere nō est: sed certe studiosis earū litteraz induxerū qd̄ q̄rant. Si inuenerit. et ad nos attulerit: gratulabimur: adolescentiū studijs ociosoz occupati senes. et ex eoz ministerio et nos aliquid discimus. Nō enī dedignabimur qñ christ⁹ de oib⁹ docet. Hoc ergo dicit. Sup mōtes stabunt aque: P̄pheta curās futura p̄dicere nō narrare p̄terita. p̄terea dixit: qz ecclīa futurā in diluuiō p̄secutionū volebat intelligi. Fuit enī tps aliquñ. quo terrā dei ecclesiam dei cooperuerant aque p̄sequentis: et ita cooperuerant vt nō apparerēt. nec ipsi magni qui sunt mōtes. Quñ enī vbiq̄ fugiebant: quō nō minus apparebant: Et fortasse de illis aq̄s ē vox illa. Saluus me fac deus: qñ intrauerūt aque vsq̄ ad animā meā. Maxie aque q̄ mare faciūt: p̄cellōse. infructuose. Nō enī quācunq̄ terrā cooperuerit aqua marina: fecūdauit eā potius q̄ ad sterilitatē p̄duceret. Erant enī et mōtes sub aquis. qz sup mōtes stabunt aq̄: ppli resistētes supauerunt auctoritatē oim vbiq̄ fortiter euāgelizātū verbū dei. cooperuerant eos aque. et sup illos stabunt aq̄. Dicebant. p̄me. p̄me. et p̄mebāt: extingue non appareant. Dicebant ista. et p̄ualebāt sup martyres. et fugiebāt vbiq̄ christiani: et fuga quadā. occultabant Apostoli. Uñ fuga occultabant apli: Quia sup montes stabunt aque. Erat potestas aquarū magna. Sed q̄d̄ dicit: Audi qd̄ sequit. **Ab increpatione tua fugient. Et hoc factum est fratres: ab increpatione dei fugierūt aque: hoc est a p̄ssura montū recesserūt. Jam montes ipsi extant Petrus et Paulus. Quō eminet: Qui ante a p̄secutorib⁹ p̄mebant: nūc ab impatoribus venerātur. Fugierunt enim aque ab increpatione dei: quia cor regum in manu dei. deflexit quo voluit: iussit p̄ eos p̄cezes dare christianis: emicuit et emuit auctoritas apostolica.****

Nūqd̄ ⁊ qñ supra erāt aq̄: mōtiū defecerat magnitudo: Sed tñ frēs mei vt oēs viderēt eminētā mōtiū. p̄ quos mōtes salus esset generi hūano: qz leuauī oculos meos ī mōtes vñ veniet auxiliū mihi: ab increpatione dei fugerūt aq̄. **A voce tonitruū tui formidabūt.** Jam q̄s non terreat a voce dei p̄ ap̄los? voce dei p̄ scripturas p̄ nubes ei⁹: **L**oquēuit mare: formidauerūt aque: nudati sūt mōtes: iussit impator. **S**z quid iussisset: nisi de⁹ tonuisset: Quia voluit de⁹: illi iusserūt ⁊ factū est. Ergo nullus sibi hoīm arroget aliquid? formidauerūt aque: sed a voce tonitruū tui. **N**ā ecce cū voluit de⁹ fugerūt aque: ne p̄merēt mōtes. **A**nteq̄ id fieret: ⁊ sub aquis firmi erāt mōtes. **A**scēdūt mōtes ⁊ descēdūt cāpi: in locū quē fundasti eis. **A**dhuc de aq̄s loq̄t. **N**ō hic montes accipiamus quasi terrenos: neq̄ cāpos quasi terrenos: sed fluct⁹ tā magnos: vt mōtib⁹ cōparent. **F**luctuauit aliqñ mare: ⁊ fluct⁹ ei⁹ tāq̄ mōtes fuerit: q̄ mōtes illos ap̄los operirēt. **S**z q̄s diu ascēdūt mōtes ⁊ descēdūt cāpi: **S**euierūt ⁊ placati sūt. **C**ū seuebāt: mōtes erāt: cū placati sūt. cāpi facti sūt. **F**ūdauit enī eis locū. **A**t quidā meat⁹: q̄i pfund⁹ locus: q̄ recepta sūt q̄dāmō oīa se uētia corda mortaliū. **M**lti mō: ⁊ falsi: ⁊ amari sūt: ⁊ tñ quieti. **M**lti sūt q̄ dulcescere nolūt. **Q**ui sūt q̄ dulcescere nolūt: **Q**ui in christū adhuc credere nolūt. **E**t q̄uis mlti sūt q̄ nōdū crediderūt: quid faciūt ecclesie: **M**ōtes erāt aliqñ. mō campi sūt: **N**ā frēs mei ⁊ malicia mare ē. **Q**uare enī nō seuisit mō: q̄re nō insaniūt: q̄re nō dāt opaz: **S**iquidē si nō p̄nt euertere terrā nostrā: certe cōtegere. **Q**uare nō: **A**udi. **T**erminū posuisti quē nō transgredient: neq̄ reuertēt tegere terram. **Q**uid ergo qz iam fluct⁹ amarissimi modū acceperūt. vt liceat nobis talia etiā libere p̄dicare: quia terminuz acceperunt debitū: qz trāsgredi nō p̄nt impositū finē. neq̄ reuertēt tegere terrā. **Q**uid sit ī ipsa fra: q̄ opatiōes ibi sūt quā mare nudauit: **E**t si adhuc ei⁹ orā tenues fluct⁹ p̄strepūt. ⁊ si adhuc murmurāt pagāi: sonitū littoz audio: diluuiū nō phorresco. **Q**uid ergo: **Q**uid sit in fra: **Q**ui emittit fontes in cōuallib⁹. **E**mittit inq̄t fōtes ī uallib⁹. **C**ōualles nostis qd̄ sūt: dep̄ssa loca fraz. **N**ā collib⁹ ⁊ mōtib⁹: Quia figura opponūt valles vel ualles. **C**olles ⁊ mōtes

Alia lra.
t̄ p̄uertēt.
t̄ optre.

Alia lra.
t̄ emittis.

tumores terraz sūt: valles aut̄ vel cōualles humilitates terraz. **N**oli cōtēnere humilitates: inde fluūt fontes: emittit fōtes ī cōuallib⁹. **A**udi mōtē. **B**ic Ap̄ls: p̄ illis oib⁹ laborauī. **M**agnitudo qd̄ cōmēdat̄: statiz tñ vt p̄fluāt aq̄: p̄uallē se fec̄. **N**ō ego aut̄: sed gr̄a dei mecū. **N**on repugnat vt q̄ sūt mōtes: sint ⁊ p̄ualles. **S**ic enī mōtes dicunt̄ p̄pter sp̄ialem magnitudinez: ita ⁊ cōualles p̄pter sui sp̄us humilitatez. **N**ō ego inq̄t: sed gr̄a dei mecū. **E**rgo conuallis est: ⁊ gr̄a dei fons ē. **Q**ui emittit fōtes in p̄uallib⁹: d̄ spiritu dicebat̄ quō cōmemorauī. **S**i q̄s sint veiat ⁊ bibat: q̄ credit ī me flumia aq̄ uiue fluēt de vētre ei⁹: **S** aut̄ dicebat de spiritu quē accepturi erāt bi q̄ in eū erāt credituri. **V**ideam⁹ si cōualles sūt: vt emittant̄ fontes ī p̄uallib⁹. **A**udi p̄phetā. **S**up̄ quez requiescit sp̄us me⁹: nisi sup̄ humilē ⁊ quietū. ⁊ t̄mentē v̄ba mea: **Q**uid est sup̄ quē req̄scit sp̄us me⁹: **S**up̄ humilē ⁊ q̄etū. **Q**uis habebit fontē meū: **C**ōuallis. **I**nter mediū mōtiū p̄trāsibūt aque. **H**oc v̄s a lectore p̄nūciatus est p̄ialm⁹. **H**ucusq̄ caritati v̄re sufficiat. **H**oc dicim⁹: ⁊ in noīe dei f̄monē terminabim⁹. **Q**uid est inf̄ mediū montū p̄trāsibūt aq̄: **A**udiuim⁹ qd̄ sūt mōtes: magni p̄dicatores verbi. sublimes angeli dei: c̄uis adhuc in carne mortali: excelsi non sua virtute: s̄ illi⁹ gr̄a. **Q**uātū aut̄ ad ip̄os attinet. p̄ualles sūt: humiliter emittūt fontes. **E**t inter mediū mōtiū inq̄t p̄trāsibūt aque. **P**utemus hoc ita dictū: inf̄ ap̄lorū mediū p̄transibūt p̄dicationes verbi veritatis. **Q**uid est inter mediū montū p̄transibunt aque: **Q**uid est inter medium ap̄loz: **Q**uō mediū dicat̄ cōe est. **R**es communis vñ oēs eq̄lif̄ viuūt: media ē: nec attinet ad te: nec ad me: **P**ropterea loquimur ⁊ sic de aliquib⁹ hoibus: **H**abent inter se pacē: h̄nt inf̄ se fidē: h̄nt inter se caritatē: sic certe dicim⁹. **Q**uid est inter se: **I**n medio sui. **Q**uid est in medio sui: **C**ōe est illis. **A**udi aq̄s inter mediū mōtiū. **Q**uia cōis illis fides erat: nec quisq̄ aq̄s q̄si pro suas ⁊ suas habebat. **S**i enī nō sūt in medio: q̄si priuate sūt: nō publice fluunt. **E**t ego habeā meā: ⁊ ille habet suaz: nō est in medio qd̄ ⁊ ego ip̄se habeat: sed talis nō ē pacifica p̄dicatio. **A**t vero vt inf̄ medium mōtiū fluāt aq̄: **A**udi vocē montū. **B**e⁹ inquit pacis det̄ vobis idipsum sapere inuicē: ⁊ iterum vt idipsum sapiatis omnes:

et non sint in nobis scismata. Quod sentio sentis: in medio fluit aqua: non habeo quasi primum meum: nec tu primum tuum. Veritas nec mea sit propria, nec tua: et ut et tua sit et mea: inter medium motum praesentibus aequae. Audi ipsum motum ut dixi: quod inter medium motum praesentibus aequae. Siue autem ego, siue illi: sic praedicam et sic credidistis. Securus dixit, siue ego siue illi sic praedicam: et sic credidistis: inter medium enim motum fluebant aequae. Fula enim de aequae discordia motum: si par passionis, et societas caritatis. Si quis autem vellet aliud praedicare: iam de suo praedicaret, non de medio. Et audi quod de illo dicat ab ipso quod emisit fontes in conuallibus: quod loquitur mendacium, de suo loquitur. Itaque ne acciperet aliquis mors non de medio, sed de suo manans: ait Aplos: Quisquis vobis euangelizauerit praeterquam quod accepistis anathema sit. Et vide quem admodum noluerit de motu presumere: ne forte mors discedat ab aquis per medium currentibus: et aliquid proprius velit influere. Licet si nos. Et quantum mors dixit hoc, quod vberissime aequae fluebant, de conualle eius: tamen hoc volebat ut medios inter motus curreret: et ibi esset fides recta praesentibus quod inter se medium atque commune apostoli retinebant. Licet si nos inquit. Et tu Paulus potes aliquid aliter praedicare. Beatus Paulus quaestio. Audi quod sequitur. Licet si nos aut angelus de celo annuntiauerit vobis praeterquam quod accepistis anathema sit. Si veniat mors, aliud euangelizans anathematizet: si veniat angelus aliud euangelizans anathematizet. Unde hoc: Quia de privato vult fluere non de medio. Et si forte homo carnali nebula praepedit et a fonte ceteri ad propria sua falsitate redacti possunt si facere: nunquam et angelus. Clere nunquam et angelus. Si angelus de proprio fluens in paradiso non esset auditus: non precipitaremur in mortem. Media aequae posita erat hominibus praesentibus dei: aqua media, aqua quodammodo publica sine fraude valebat: quod diximus caritati vestre: sine labe: sine ceno fluebat: si ipsa aqua semper biberetur: semper viueret. Veit angelus lapsus de celo: factus serpens: quod insidiose iam venena spargere cupiebat: emisit venenum de proprio. locutus est de suo: quod qui loquitur mendacium de suo loquitur: et miseri audiendo dimiserunt quod commune erat: vni beati erant: et ad suam primum redacti. cum voluit per se esse filius deo, hoc enim eis dixerat: gustate et eritis sic dii: appetentes quod non erant, quod accipiant amiserunt. Ergo fratres ad hoc valeat quod dixi-

mus caritati vestre, propter fontes, ut fluat de vobis: conualles estote: et cum omnibus proferte: quod de deo habetis. Inter medium fluat aequae: nulli inuidatis: bibite: saturamini: manate: saturate. Ubique ceteris aqua dei habeat gloriam: non hominum prauata mendacia.

Sermo tertius de secunda parte eiusdem psalmi.

Prefatio.

Reliquarum partium psalmi hoc praetendunt debitorum nos esse meminit caritas vestra. Non ergo oportet est ut intentionem vestram aliquo primo moueam. Video enim vos ad intelligenda sacramenta prophetica omni alacritate suspensos: nec oportet est ut intentionem faciat sermo meus: quos iam fecit spiritus dei. Hoc potius agamus quod urget. De fontibus emissis in conuallibus: et de aequae inter medium motum praesentibus iam dictum est: sed adhuc usque dictum est: hinc deinceps ordiamur. Sequitur enim.

Expositio eiusdem partis.

Potabunt omnes bestiae silue: Quid potabunt? Aequae praesentibus in medio motum. Quid potabunt? Fontes emissos in conuallibus. Et quae potabunt? Bestiae silue. Videmus quod deus etiam in ista creatura bestias silue bibere de fontibus et de riuus in motus currentibus. Sed iam quoniam deo placuit talibus rebus figuram abscondere sapientiam suam, non auferre studiosis, sed claudere negligenter: apte pulsantibus: placuit etiam ipso domino deo nostro ad hoc hortari vos pro nos, ut in his omnibus quae velut de corpali, et de visibili creatura dicitur, quam aliquid spiritualiter absconditum, quod inuenire gaudeamus. Bestias silue gentes intelligamus: et multis hoc locis scriptura testatur. Sed tamen euidentissima duo maxima occurrunt documenta: quod in arca noe, quod non nisi dubitat ecclesia esse praefigurata, non includeret omnia genera animalium, nisi in illa unitate copaginis omnes gentes significarent, nisi forte putamus, si omnia talia penitus diluuium delerent, defutura fuisse deo praesentibus iubendi ut terra ea produceret, sic primo verbo eius produxerat. Non ergo frustra, non temere, non aliquo indigentia dei vel inopia praesentibus iussa sunt animalia illa in arca includi. Nam postea quod venit tempus, iam enim debemus et aliter euidentissimum adiungere testimonium, cum enim venit tempus ut illud quod in arca erat praefiguratum, iam in ecclesia compleret: Petrus apostolus dubitans dare sacramentum euangelicum gentibus incircumcisus, imo non dubitans, sed oino dandus

esse nō putās. q̄dā die esuriens cū prande
re vellet ascēdit vt oraret. Hoc in actibus
aploꝝ oib⁹ bñ legētib⁹: z bñ audiētib⁹ no-
tū est. Illo igit orāte facta est illi mētē alie-
natio quā greci extasin dicūt: id est auersa
mēs eius a cōsuetudine corpali ad visum
quendā cōtēplandū alienata a presētib⁹.
Tunc vidit vas quoddā veluti lintheum
quatuor lineis submitti de celo. vbi erant
aialia oīs generis bestie: et sonuit ei vox.
Petre macta z māduca. Ille aut qui in le-
ge erat eruditus. z in consuetudine iudai-
ca creuerat. preceptūq; p̄ Moysen dei fa-
mulū retinebat. totāq; viam suaz fideliter
custodierat: r̄fidit. Absit a me dñe: nūq̄
cōmune aliquid intransit in os meū. Com-
mune aut et imūdum dici a iudeis et a le-
gebene nouerūt q̄ ecclesiasticas l̄ras didi-
cerūt. Et vox ad illū. Que deus mūdauit:
tu imūda ne dixeris. Hoc aut factū ē ter:
et ablat⁹ ē ille discus qui demōstrabatur
ter de celo submissus. Discus q̄ quatuor li-
neis p̄tinebatur: orbis terrarū erat in qua-
tuor p̄tibus. Has quatuor p̄tes sepe scri-
ptura cōmemorat orientē z occidētes: aq̄-
lonē et meridiē. Ideo qz totus orbis terra-
rū p̄ euāgeliū vocabatur: quatuor euāge-
lia cōscripta sūt. Ter aut submissus vas de
celo hoc significat: q̄a dictū est apostolis.
Ne baptizate oēs gētes in noīe p̄ris z filij
z spiritus sancti. Inde colligit sicuti iā nosc̄
duodenarius etiā numer⁹ discipuloꝝ. Nō
enī frustra duodecim dñs habere voluit.
Et ita numerus ille sacratus est: vt in locū
vni⁹ q̄ ceciderat. nō posset nisi alter ordi-
nari. Quare duodecim apostoli: Quia enī
quatuor sūt orbis p̄tes. et tot⁹ orbis i euā-
gelio vocabat⁹. vnde quatuor euāgelia cō-
scripta sūt. et totus orbis in nomie trinita-
tis vocatur: vt cōgreget in ecclesia. quatu-
or ter ducta duodecim sūt. Ergo nō mire-
mur si de ill aq̄s inter mediū mōtiū p̄trāse-
untib⁹ in illa doctrina apostolica fluēte in
medio p̄pter cōcordiā cōmuniōis omnes
bestie silue bibūt. Omēs enī erāt in arca.
oēs i disco: oēs mactat z māducat **P**etr⁹:
qz **P**etr⁹ petra: petra ecclesia. Quid ē enī
mactare z māducare? Occidere in eis qd̄
erāt: et in sua viscera assumere. Bissualisti
pagano sacrilegia: occidisti qd̄ erat: dato
sacramēto chusti incorporasti eccle: man-
ducasti. **I**pe ergo bestie potāt istas aquas
p̄trāseūtes: tñ nō manētes: sed p̄trāseūtes.
Omīs enī doctrina q̄ toto isto tēpore dis-

p̄trātrāsit. **I**nde dic̄ apostol⁹. Et scientia
destruet z p̄phetia euacuabit. Quare ista
euacuabunt. **E**x p̄te enī scim⁹ z ex p̄te p̄-
phetam⁹: cū aut venerit qd̄ p̄fectū ē. quod
ex p̄te est euacuabit: nisi forte putat cari-
tas vestra. qz in illa ciuitate cui dicit **C**ol-
lauda hierlm̄ dñm. laude deū tuum syon:
qm̄ cōfortauit vectes portaz tuaz: iā p̄fir-
mat⁹ vectib⁹ z clausa ciuitate. vñ vt iā p̄ri-
dē diximus nemo exit amic⁹. z quo nemo
intrat inimic⁹. Quis codex ibi nobis le-
gēdus est. aut tractand⁹ sermo: quē admo-
dū vobis mō tractat⁹. **I**deo mō tractat⁹: vt
ibi teneat. **I**ō mō p̄ syllabas diuidit: vt ibi
tot⁹ atq; integer cōtēplet. Non tibi deerit
v̄bū dei: s̄tñ nō p̄ l̄ras. nō p̄ sonos. nō p̄ co-
dices. nō p̄ lectorē. nō p̄ tractatorē. Quō-
ergo: **S**icut i p̄ncipio erat verbū: z verbū
erat apud deū z de⁹ erat verbū. Nō enim
sic ad nos venit. vt inde discederet: qz i b̄
mūdo erat. z mūd⁹ p̄ eū fact⁹ est. Tale ver-
bū cōtēplaturū sum⁹. **A**ppebit enī de⁹ v̄oz
in syon. **S**z hoc qñ: **P**ost pegrinationē fi-
nita via: si tñ p̄ finita viā nō iudici trade-
mur. vt iudex mittat in carcerē. **S**z si fini-
ta via sic speram⁹ z optam⁹ z studem⁹. ad
patriā venerim⁹: ibi cōtemplabimur quod
semp laudabim⁹. **N**ec illud deficiet quod
nobis p̄sto ē. nec nos q̄ fruemur: nec fasti-
diet q̄ māducabit. nec deficiet qd̄ mādu-
cabit. **M**agna illa z mira cōtēplatio erit.
Et quis d̄ illa digne dicet isto tpe cū inter
mōtes fluūt aque: **I**nteriz q̄ fluāt aq̄ inter
mōtes z p̄trāseāt. **C**ū p̄trāseāt aq̄ bibitur
in pegrinatiōe: ne sit i via deficiam⁹. **P**o-
tabūt oēs bestie silue. **I**nde venist⁹: de sil-
ua collecti estis. **E**t q̄lis silua: **N**ull⁹ hoim
ibi p̄trāsibat: qz null⁹ p̄pha illuc miss⁹ erat.
Sz ad arcā p̄struēdā p̄cisa sūt ligna de sil-
uis: inde ligna. inde bestie. **I**de venist⁹: q̄ bi-
bite. **P**otabūt oēs bestie silue. **S**uscipi-
ent onagri i sitim suā. **O**nagros ma-
gnas q̄sdā bestias dicit. **Q**uis enī nesciat
onagros dici agrestos asinos. **M**agnos
ergo quosdā dic̄ idomitos. **N**ullū enī ha-
bebāt gētes iugū legi. **F**luēbāt mltē gētes
morib⁹ suis: supba iactātia vagātes tāq; i
deserto. **E**t oēs q̄dez bestie iste ita: s̄ onagri
positi sūt ad significatiōē magnitudinis.
Potabūt z ipi in sitim suā. **F**luūt enī z ille
aq̄: inde bibit lep⁹. inde onager: lep⁹ par-
uus z onager magnus: lepus timidus et
onager ferus. vterq; inde bibit: sed quisq;
in sitim suā. **N**ō dic̄ aq̄ lepori sufficio. z reptl.

lit onagri: neq; hoc dicit onager. accedat lepus. si accesserit rapiet: tã fideliter et tẽperate fluit vt sic onagram satiet. ne leporum terreat. **Sonat strepitus** vocis Tulliane! Cicero legit. aliq; liber e. dialogus et est. siue ipsius. siue Platonis. seu cuiuscũq; talis. audist imperiti. infirmi minoris cordis: q; audet illuc aspirare: **Strepitus** ibi aque et forte turbate: certe tñ tã rapaciter fluentis. vt alal timidũ nõ audeat accedere et bibere. **Cui sonuit** In principio fecit deus celũ et terrã: et nõ ausus e bibere: **Cui sonat psalmus** et dicat: multũ est ad me: **Ecce mō qđ sonat psalmus**. certe occulta sunt mysteria: tñ ita sonat. vt et pueros audire delectet. et imperiti accedat ad bibendum. et satiati ructet in psallendo. **Bibunt ergo** minores bestie et maiores: sed capaciã maiores: q; suscipiunt onagri in sitim suã. **Bibat** mior qđ dictũ est: **Uiri diligite uxores** vras: sicut et christus dilexit ecclesiã. **Mulieres** vris suis subdite sint. **Bibãt** minores. **Victũ e** aũt dño. **Licet** dimittere vxorem omni ex causa: **Prohibuit** dñs et dixit nõ licere. **Nõ** scitĩs inqt qđ de ab initio masculũ et feminã fecit: **Quos** de cõiurit lomo si separet. **Beinde** addidit. **Qui** dimiserit vxorẽ suã excepta causa fornicatiõis facit eã mechari: et si aliã duxerit mechaf. **Cõfirmavit** cõpede: hoc expedit colligato: prius ageret ne ligaret. **Alligat** es vxori. ne quesieris solutione: solut es ab vxore ne quesieris vxore. **Si** nõdum es onager. et solut ab vxore. habes ibi qđ et lepus bibas: et si accepis vxore nõ peccasti. **Biscipuli** aũt cũ videret dictũ a dño nõ licere vllõ mō pter cãm fornicatiõis disungi coniugia: si talis est inquisit causa cũ vxore. nõ expedit ducere. **Et** dñs: nõ oēs capiunt verbuz hoc. **Nã** verũ dicitis: q; si talis est causa cũ vxore. nõ expedit ducere. **Sz** nõ quid soli onagri bibituri sũt: **Nõ** omēs capiunt verbũ hoc: mlti nõ capiunt. **Et** q; sunt qui capiunt: **Suscipiet** onagri in sitim suã. **Quid** est suscipiet onagri i sitim suã: **Qui** potest cape capiat. **Beinde** sequit in contextione sua psalmus. **Sup illos volatilia celi inhabitabit.** **Sup** quos: **Sup** onagros: an ponit sup mōtes: **Illinc** enĩ sensus iste dirigit. inter mediũ montũ pertransibunt aque. potabunt omnes bestie silue. suscipient onagri in sitim suã: **super** illos volatilia celi inhabitabũt. **Congruentius** intelligim sup mōtes: quia hoc

est etiã huic simile creature. **Super** mōtes possunt habitare volatilia: nõ sup onagros **Nõ** hoc intelligeremus si nõ necessitas coegeret. **Sup** mōtes ergo volatilia celi inhabitabũt. **Et** idem aues istas habitare super mōtes: sed multe earũ habitãt in cãpis. multe in cõuallib. multe in nemorib. multe i hortis. nõ oēs sup mōtes. **Sũt** qđã volatilia: que nõ habitãt nisi sup mōtes. **Spirituales** quasdã animas significat hoc nomen. **Volatilia** spiritualia corda sũt: que aere libero perfruuntur. **Gaudet** serenitate celi aues iste: sed tñ pastus earũ in mōtibus illic inhabitabũt. **Postis** mōtes iam tractati sunt. **Mōtes** pphete. mōtes apli: mōtes oēs p̄dicatores veritatis. **Quicumq;** vult esse spiritualis. ibi inhabitet: nõ in corde suo aberret. habitet. pferat volãdo. **Habem** aues significantes aliqd spirituale. **Non** frustra dictum est: **Renouabitur** iuuentus tua sicut aquile. **Non** frustra dictum est de Abraam: **Aues** autem non diuisit. **Abraam** in illo sacrificio satis mystico accepit tria animalia: arietem trimum: vaccam trimã. capram trimã. et turturem. et columbam. **Biuisus** est aries: et aduersus seiuicẽ partes cõstitute. **Biuisa** capra: nihilominus aduersus se partes cõstitute. **Biuisa** vacca: sic etiam de ipsius carne factus est. **Et** subiecit scriptura. **Aues** autem nõ diuisit. **Beinde** dicit: trimus aries. trima vacca. trima capra. **Be** auium etate tacetur. **Unde** rogo vos. nisi quia significantur in aibus quidã spirituales. quorum etas temporalis p̄terea tacetur. quia eterna meditãtur et transgrediuntur desiderio. et intellectu omnia temporalia: **Spirituales** viri qui de omnibus iudicant. et a nemine iudicantur: ipsi soli non diuidũt. in hereses et scismata. **In** ariete intelligunt p̄positi: ducũt enim greges. **In** vacca plebs intelligit iudeorũ: habuit enim iugũ legis sub quo laborabat. **In** capra intelligit ecclesia d gentibus: quibusdã enĩ liberis saltũ insultabat et amaro pascebat oleastro. **Trima** sunt dicta hec animalia: quia tertio tempore gratia reuelata est. **Nam** primus fuit ante legem: scdm ex quo lex data est: tertium quod nũc est ex q; regnum celozũ predicatur. **Quid** ergo dicimus qđ aries nõ diuidatur: **Nõ** ne episcopi fuerunt auctores scismatũ et here sũ: **Porro** aũt si plebs ipsa nõ diuideret. id e si vacca si diuideret. si capra nõ diuideret:

erubissent fortasse illi in diuisionib⁹ suis. et ad cōpagem remeassent. **D**iuiduntur duces. diuiduntur et plebes: ut cecus cecū sequatur et filius in foueā cadat. **P**onunt aduersus iuicē. **A**ues autē nō diuisit. **S**pūales sibi hnt diuisiones: nō cogitāt scismata. **P**ax est in eis: custodiūt eā in ceteris quātū pnt vbi in alijs deficiūt in se tenent. **S**i erit ibi inqt filius pacis. requiescet sup eū pax vestra: si quo minus. ad vos reuertet. **N**ō est fili⁹ pacis qui diuidi voluit: reuertet ad te pax tua: qz aues nō diuisit. **V**eniet et caminus: nā cōsedit ibi **A**braam vsqz ad vesperā: et venit magnus terror diei iudicij. **E**spere autē illa finis ē seclē: et camin⁹ ille veniēs dies iudicij. **D**iuisit inē media illa que diuisa erāt etiā camin⁹. **S**i inē media trāsīt camin⁹: alia in dexterā alia in sinistrā sepauit. **S**ūt ergo quidā carnales et tñ ecclēsie gremio cōtinent. viuētes scdm quēdā modū suū: quib⁹ timemus ne seducāt ab hereticis. **Q**uidē enim carnales sūt: diuisibiles sūt. **A**ues quippe nō diuisit: carnales diuidunt. **N**ō potui loqui vobis q̄ si spūalibus: sed quasi carnalib⁹. **E**t quomō pbat qz carnales diuidūt: **A**diungit. **C**ū enī dicit vnusqz vestrū. ego sū **P**aulū. ego autē apollo. ego vō cephe: nōne carnales estis: et scdm hōiem ambulatis: **R**ogō vos frēs. audite et pficite: excutite vos de loco carnali: p̄gite in turturē et columbā. **A**ues enī nō diuisit. **S**ed quicūqz talis p̄māserit. et scdm quēdā modū vite aptū carnalibus: et de gremio ecclēie nō recesserit: et nō fuerit seduct⁹ ab hereticis. vt ex cōtraria pte diuidat: veniet camin⁹ et ad dexteram ponet. sine camio nō poterit. **S**z si caminū pati nō vult: p̄gat in turturē et columbā. **Q**ui pōt cape capiat. **S**i at nō sic erit. et edificauerit sup fundamētū. ligna. fenū. stipulā. id est amores seculares fundamēto fidei sue supedificauerit: tñ si in fundamēto sit christ⁹. vt primū locū ipse habeat in corde. et ei nihil oīno anteponat: portant et tales. tolerant et tales. veniet camin⁹: incēdet ligna. fenū. stipulā: ipse autē inquit saluus erit. sic tñ quasi p ignē. **H**oc agit camin⁹: alios in sinistrā separabit: alios in dexterā quodāmō eliquabit. **A**ues autē non diuisit. **S**ed aues videāt. si aues tales sūt que sup mōtes illos inhabitēt: non debēt sequi altitudinē cordis sui: de quib⁹ dicit. **P**osuerit in celū os suū. **N**e a ventis tollant: in mōtib⁹ requiescāt. **H**abeāt auctoritatē

sanctorū: requiescāt in mōtib⁹: in **A**p̄stolis: in p̄phetis. **I**llic inhabitēt tales aues: quia in mōtib⁹ petras inueniūt: firmamēta que dam p̄ceptorū. **S**icut enim vna illa petra chabitus verbū dei: sic multa verba dei: multe petre: et iste petre in mōtib⁹. **V**ide aues ibi habitātes. **S**up illos volatilia celi inhabitabūt. **S**z noli putare qz ista volatilia celi auctatē suā sequāt. **V**ide qd dicit psalmus. **D**e medio petrarū dabūt vocē suā: **N**ō si dicā vob credite. **H**oc enī dicit **L**icero. hoc dicit **P**latone. h̄ dicit **P**ythagoras: q̄s vestruz nō irridebit me: **E**ro enim auis q̄ nō de petra emitto vocē meā. **Q**uid mihi vnusquisqz vestrū debz dicē? **H**oc dz dicere ille q̄ sic instruct⁹ est. **S**i q̄s vob euāgelizauerit p̄ q̄s accepit anathema sit. **Q**uid mihi dicē d̄ **P**latone. et d̄ **L**icero. et d̄ **V**irgilio: **H**abes ahi te petras mōtiū: d̄ medio petraz mihi da vocē tuā. **D**e medio petrarū dabūt vocē suā. **A**udi autē qz petre audiūt: audiāt qz et in illis multis petris petra audit. **P**etra autē erat christus. **A**udiant ergo libēter: de medio petraz dātes vocē suā. **N**ihil suau⁹ tali voce alitū. **I**lle sonāt et petre resonāt: sonant illi: disputāt spūales. **R**esonāt petre testimōia: r̄ndēt sc̄pture. **E**cce inde volatilia d̄ medio petrarū dāt vocē suā: habitāt enī in mōtib⁹. **I**pi mōtes: et ille petre ide habēt vocē. **E**t enī rigemur scripturū: cōfugim⁹ ad **A**p̄stolū **P**aulū. **I**lle vñ hz: **C**ōfugim⁹ ad **E**saia. **E**saias vñ: **A**udi vñ. **R**igās mōtes de superiorib⁹ suis: **N**ō si ad nos venient hō gētilis incircūcisus: creditur christo: dam⁹ ei baptismū: nec reuocam⁹ ad illa opa legi. **E**t si nos infroget iudeus q̄re ita faciam⁹: sonam⁹ d̄ petra: dicim⁹ h̄ fec⁹ **P**etr⁹. h̄ fec⁹ **P**aul⁹: **D**e medio petrarū dam⁹ vocē n̄fam. **I**lla autē petra ipse petrus mōs magn⁹: qñ orabat et illū visū videbat de superiorib⁹ rigabat. **P**aul⁹ **A**p̄stolus dicit gētib⁹: **S**i circūdamū christ⁹ vob nihil p̄derit. **S**ic h̄ **P**aul⁹ tāq̄ mōs: inde nos dicim⁹. sonātes d̄ petra: **R**iget dñs ipaz petra de superiorib⁹ suis. **N**ā cū ista petra adhuc eēt in infidelitate aspera: volēs eū rigare de superiorib⁹ suis vt flueret aqua in conuallē: clamauit. saule saule qd me p̄seqr: **N**on ei legit p̄betā: non ei legit alterum **A**p̄stolū. **O**mnia enim ista p̄temneret mōs magnus: rigauit illum de superioribus suis. **S**tatim rigatus et manare iam volens: **B**onū ait. quid me iubes facere:

Accipe illā mōtē vel petrā vñ possis dare
 vocē tuā: accipe illū. ⁊ inde rigari de supe-
 rioribus. et effluere de inferioribus. Audi
 s̄ in vno loco. Siue inq̄t mente excessim⁹
 deo: siue tēperātes sum⁹ vobis. Quod ait.
 mente excessim⁹: vos cape si potestis. Ex-
 cessim⁹ oīa ista carnalia: vos adhuc carna-
 les estis. Beo ergo mēte excessim⁹: ⁊ qd̄ enī
 videmus cū mēte excedim⁹: effari nō pos-
 sum⁹. Ibi enī audiuit ineffabilia verba q̄
 nō licet hominū loqui. Quid ergo inq̄nt
 illi carnales: illi lepores: Nos non irriga-
 bimur: Ad nos nihil perueniet: Et quō
 emittet fontes in cōuallib⁹: Et quō in me-
 dio mōtū p̄transibūt aque: Ad hoc ergo
 p̄tinet: siue tēperātes sumus vobis. Tū
 hoc: Quē imitemur: Caritas ch̄usti iquit
 cōpellit nos. Tu p̄ticeps verbi: ⁊ si hodie
 spiritualis. h̄ri carnalis ad carnales de-
 dignari d̄scēdere. cū ip̄m v̄bū caro factū
 sit vt habitaret in nobis: Benedicam⁹ er-
 go deū: ⁊ laudem⁹ eū qui rigat montes de
 superiorib⁹ suis. Inde veniet irrigatio ad
 terras: inde ⁊ humilia saturabunt. Sequi-
 tur enī. **De fructu operū tuorū satia-
 bitur terra.** Quid est. s̄ fructu opum tu-
 orū: Nemo gloriē in opib⁹ suis: sed q̄ glo-
 riā in d̄no gloriē. Gratia tua satiat cum
 satiat: nō dicat meritis suis datā gratiam
 fuisse. Si gratia dicit. gratis dat: si operi-
 bus reddit. merces reddit. Gratis ergo
 accipe: quia impi⁹ iustificaris. **De fructu
 operū tuorū satia bit terra. Produces
 fenum iumentis: ⁊ herbā seruituti
 hoim.** Tersū est video: agnosco creatu-
 ram: p̄ducit terra fenū iumentis ⁊ herbā
 seruituti hoim: Sed video ⁊ alia iumenta
 que significāt cum dicit: Boui trituranti
 os nō infrenabis. Bicit enī ipsum iumen-
 tū. Nūq̄d de bobus p̄tinet ad deū: Pro-
 pter nos scriptura ergo dicit. Quō ergo p̄-
 ducit terra fenū iumentis: Quia d̄ns cōsti-
 tuit: vt qui euangeliū annūciāt. de euan-
 gelio viuant. Adit p̄dicatores ⁊ ait illis.
 Oīa que ab ipsis apponunt vobis: mādu-
 cate. Signus est enim operarius merce-
 de sua. Cuz enī dixisset: que apponunt vo-
 bis manducate: ne illi dicerent. improbi-
 erimus. ad mensas alienas indigebimus.
 vis nos esse ita frontosos: non inquit. non
 est illa donatio eorum. sed vestra merces.
 Sed cuius rei merces: Quid dant: Quid
 accipiūt: Accipiunt spiritualia. dant car-
 nalia: dant aurū: accipiunt fenū. Omnis

enim caro fenū: ⁊ claritas carnis vt flos
 feni. Omnia tp̄alia que tibi sup̄fluit ⁊ re-
 dundant: fenū iumentorum sunt. Quare:
 Quia carnalia sunt. Audi quorū iumento-
 rum sit fenū. Si nos vobis spiritualia se-
 minauim⁹: magnū est. si carnalia v̄ra meta-
 mus: Hoc Ap̄ls dixit: talis annūciator tā
 laboriosus tam impiger. tam exercitatus:
 vt ipsum fenū donaret terre. Ego inquit
 nullius horū vsus sum. Ostēdit sibi debe-
 ri: ⁊ nō accepit: nec cōdēnauit eos qui ac-
 ceperūt quod debebat. Cōdēnandi enī
 erāt exigētes in debita. nō accipiētes mer-
 cedem suam: ille tamē ⁊ ipsam mercedem
 suam donauit. Non quia alius tibi do-
 nauit. non debes alteri: alioquin non eris
 irrigata terra que p̄ducit fenū iumentis.
 Be fructu operū tuorū inquit satia bit ter-
 ra: p̄ducens fenū iumentis. Tu noli eē
 sterilis: p̄duc fenū iumentis. Si nolūt iu-
 menta fenū tuū: nō te tamē sterilem inueni-
 ant: accipis sp̄alia redde carnalia. Be-
 bita sunt militi. militi reddes: p̄ouincialis
 ch̄usti es. Quis militat suis sup̄c̄dijs vn-
 q̄: Quis plantat vineam: ⁊ de fructu eius
 nō edit: Quis pascit gregem: ⁊ de lacte ei⁹
 nō percipit: Non ideo dico: vt ista fiāt in
 me. Fuit quidā miles qui etiam p̄uinciali
 donaret annonā: sed tñ reddat p̄uincialis
 annonā. Ut aut̄ hinc dicā: potius q̄ iumē-
 ta sunt. boui trituranti os non infrenabis.
 Produces inq̄t fenū iumentis: et q̄si hoc
 exponēs adiecit. Et herbā seruituti hoim:
 Ne nō intelligeres quod dictū est. p̄ducet
 fenū iumentis: repetitōe exposuit quod p̄-
 misit. Quod enī dixit supra. fenū. postea
 herbā noīauit: qd̄ aut̄ dixerat iumentis s̄
 seruituti hoim dixit. Ergo seruituti ⁊ nō li-
 bertati. Tū ergo ē. vos i libertatē vocati
 estis: S̄ audi eundē ip̄m. Cuz enim liber-
 sum ex omnib⁹. oīm suū me feci: vt plures
 lucrificerē: Et quib⁹ dixit in libertatē vo-
 cati estis: Et qd̄ adiūxit: Tñ ne libertatē
 in occasionē carnis detis: sed per caritatē
 seruite inuicē. Quos liberos fecerat. suos
 fecit: nō cōditōe seruiti. sed tamen ch̄usti
 redēptione: nō necessitate. s̄ caritate. Per
 caritatem inquit seruite inuicē. Sed ch̄i-
 sto seruimus inuicem ait: non populis car-
 nalib⁹. non infirmis. Bene ch̄usto seruis:
 si suis q̄b⁹ ch̄istus fuit. Nōne d̄ illo di-
 ctū est. bñ fuitē plurimis: In p̄pheta le-
 git̄: de nullo nisi de ch̄usto accipi solet. Au-
 diam⁹ tñ p̄p̄ie: ⁊ in euangeliō vocē eius.

Quicumq; inquit i vobis vult maior esse: erit vester seruus. Seruus suus te fecit: qui te suo sanguine liberu fecit. **B**icite hoc nob: quia veruz dicitis. **A**udi illum alio loco. **H**os autez seruos vestros p Jesum. **B**ene diligite seruos vestros: sed in domino vestro. **P**restet nobis deus vt bene sciamus. **M**ax: velimus: nolumus: serui sumus: et tñ si volentes sumus: nō necessitate: sed caritate seruimus. **Q**uodamō enī quasi supbia seruoꝝ stomachata videbatur: cū diceret dominus: erit vester seruus qui voluerit inf vos maior esse. **I**am enī filij Zebedei sedes altissimas querebāt: vnus volebat sedere ad dexterā: alter ad sinistrā: dicētes p matrē quod ipsi cupiebant. **B**ñs nō illis sedes inuidit: sed cōuallez prius ploratio nis ostēdit: quasi diceret: **I**lluc vult veni re: vbi sum ego: veite qua ego: **Q**uid ē venite q̄ ego: **P**er humilitatē. **E**go de sblimitate de scēdi: et humiliatus ascēdo. **V**os in terra inueni: et ante vultis volare q̄ pasce: prius nutrimini: educamini: ferte nidū. **Q**uid enim ait: **Q**uō illos reuocauit ad humilitatem iam querentes altitudinē: **P**otestis bibere calicē quē ego bibiturus sum: **E**t illi: etiam in hoc supbi: possumus. **Q**uomō **P**etrus tecū vsq; ad mortē fortis vir donec femina diceret: et iste cū illis erat: sic et isti: **P**ossumus. **P**otestis: **P**ossumus. **E**t ille: **C**alicē quidē meū bibet: et si mō nō potestis bibet: quō **P**etro: nō potes me mō sequi: sequeris aut postea. **C**alicē quidem meū bibet: sed ē aut ad dexterā: vel ad sinistram meā: nō est meū dare vobis. **Q**uid est: nō est meū dare vobis: **N**ō est meū dare supbis. **N**ōdo quib; loquor supbi est: ideo dixi: nō est meū dare vobis. **S**ed forte dicerent: erimus humiles. **N**ō ergo erit vos: ego vobis dixi. **N**ō dixi nō dabo humilibus: sed nō dabo supbis: **Q**ui aut ex superbo fit humilis: nō erit qui erat. **E**rgo p̄dicatores vbi: et iumēta et serui sūt: **P**roducat terra si irrigata ē fenū iumēt: et herbam seruituti hominū. **I**pse est enī fructus vt possit fieri quod dictū est in euangelio: vt et ipsi recipiant vos in tabernacula eterna. **V**ide de feno quid facias: vide de re vili quid emas. **U**t recipiant vos inquit i tabernacula eterna. **U**bi erūt ipsi: illuc vos recipiāt. **Q**uare hoc: **Q**uia qui recipit iustum in noīe iusti: mercedē iusti accipiet: et qui suscipit p̄phetam in noīe p̄phete: mercedem p̄phete accipiet: et qui dederit cali

cem aque frigide vni ex his minimis tñ i noīe discipuli: amē dico vobis nō perdet mercedem suā. **Q**uā mercedē non p̄det: **R**ecipiant vos in tabernacula eterna. **Q**uis nō festinet: **Q**uis nō alacrius currat: **S**i terra estis: rigamini de fructu operum dei: ne dicat nō sūt cū q̄b; faciamus. **P**redicatores nri iumēta triturāta: hoīes huiētes nō indigēt nri: **Q**uere tñ ne q̄s idigeat postremo: et q̄ nō idiget: iueiet i te qd̄ vult accipe. **A**ccipit enī bonā voluntatē: cum tu accipias pacē. **E**t si enī nō querit datus: s; requirit fructū: quere tñ ne q̄s idigeat: et noli dicere: si petierit dabo. **E**xpectas ergo vt petat. **S**i pascis bouē dei: quō transeuntem mendicū: **I**lli petenti das: qz scriptū ē: oī petēt te da: **B**e isto qd̄ scriptū ē: **B**eatus qui intelligit sup egenū et paupē. **Q**uere cui des: beat; enī qui intelligat super egenū et paupem: qui p̄occupat vocē petitori. **S**i sic inter vos indigent milites christi: vt enā petāt: videte ne vos iudicēt anteq; petant. **Q**uō inquis quero: **E**sto curiosus: esto puidus. **P**rospice: attende vñ q̄sq; viuat: vñ se transigat: vñ habeat: ne reprehendat ista curiositas tua. **T**erra eris p̄ducens fenū iument: et herbā seruituti hominuz. **C**uriosus esto: et itellige super egenum et paupem. **A**lius ad te venit vt petat: aliū tu p̄ueni ne petat. **S**icut enī de illo q̄ te querit dictū est: omni petenti te da: sic de illo quem iuberis querere dictuz est: sudet elemosyna in manu tua: donec iuenias iustū cui eā tradas. **C**ū enī dandū sit et isti paupib; petētib; p̄tz. **N**ō enī ab eis inhibuit deus elemosynas cū christus de ipsis dicat: qñ facis epulū: cōuoca cecos: claudos: debiles: nō hñtes vñ tibi reddāt: retribuēt aut tibi in resurrectione iustorum: voca et ipsos: pasce et ipos: epulare cū illi epulāf: delectare cū illi sagināf. **I**lli pane tuo: tu iusticia dei. **N**emo vob; dicat: **P**receptū est a christo: vt seruo dei des: mendico nō des. **A**bsit p̄sus: impius ista loq̄tur: **B**a illi: s; multo magis illi. **I**lle enī petit: et in voce petentis agnosce cui des. **I**lle aut quātomin; petit: tantomagis tibi vigilandū est vt p̄occupes petiturū: aut forte modo nō petiturū: et aliqñ dānaturum. **I**taq; curiosi esto te ad ista frēs mei: et inuenietis multoz dei seruoꝝ indigētiā: tātum vt velitis inuenire. **S**z quia delectat vos excusatio qua vultis dicere nesciebamus. **P**ropterea nō inuenietis. **I**pse dominus

loculos habebat quo mittebant necessaria: et possidebant nūmi propter usum eorum quod cum illo erant et eius. **N**ō enim cum dicit: **E**suriuit Iesus: euāgelista mentis. **V**oluit esurire propter te: ne tu esurias in illo quod pauper factus est cum diues esset: ut illi paupertate nos dicaremur. **H**abuit enim loculos: et dictum est de quibusdā feminis religiosis: quod ambulabant quo ibant pedes eius euāgelizantes: et ministrabant ei de substantia sua. **N**otantur ille mulieres in euāgelio: ubi erat quādam etiam uxor cuiusdā **L**uza procuratoris **H**erodis. **V**ide quod fiebat: **F**uturum erat **P**aulus nihil tale aliqui queres: et omnia puincialibus donas. **S**ed quod multi infirmi ista quod situri erant: magis infirmorum personam suscepit Christus: **S**ublimis **P**aulus: **N**ūquid et Christus sublimis: **S**ublimis Christus: quod misericors. **C**um enim videret **P**aulum ista non esse quod siturum: prouidit ne dānaret quod siturum: et prouidit exemplum infirmo: quod cum videret multos pueros et gaudentes ituros ad martyrium passionis: exultaturos in ipsa passione forte ceteros maturos ad bonum: quod quidam tamen infirmorum quos videbat posse turbari uetera passione pessura: ne deficeret tamen: sed potius uoluntatem humanam uoluntati creatoris prouiderent: ipsorum personam uoluit suscipere in passione Christus dicens: **T**ristis est anima mea usque ad mortem. **E**t iterum: **P**ater si fieri potest transeat a me calix iste. **B**ocuit quod eēt dicitur infirmus: sed secutus ostendit quod facere deberet infirmus. **V**erū tamen non sicut ego uolo: sed quod tu uis pater. **Q**uod igitur in passione infirmorum personam sustinuit: figurata illa in corpore suo: quod et illa membra eius. **N**eque enim frustra dictum est: **I**mpfectum meum uiderunt oculi tui: et in libro tuo omnes scribent: sic et in loculis habebis: et in exigenda quodammodo annonam: non petendo sed prouidendo indigentiam suscepit. **S**uscepit enim **Z**acheus et gaudet. **C**uius bonum: **C**hristo an **Z**acheo: **V**ere si non suscipiet **Z**acheus: non erat ubi maneret mundi fabricator: **A**ut si non pasceret **Z**acheus indigeret **I**esus qui de quibus panibus tot milia hominum saturauit: **C**um igitur quibus sanctus suscipit: non suscepto sed susceptori prestat. **N**ūquid in illa fame non pascebat **H**elias: **N**ōne coruus assererat panem et carnes seruo dei: fuisse creaturam: **D**issus est tamen pascedus ad uiduam: non ut militum: sed ut puinciali aliquid prestatetur. **E**rgo quod dicebam fratres: et de pascentibus pauperibus cum dominus loculos haberet: tamen quod dixit **I**ude eum tradituro: **N**ō facis fac uelociter: non intelligentes ceteri quid dixisset:

arbitrati sunt eum dixisse: ut aliquid prepararet quod daretur pauperibus. **I**lle enim loculos habebat: hoc in euāgelio scriptum est. **P**ossent hoc suspicari: nisi hoc haberet in consuetudine dominus. **D**e his igitur que dabant et in loculos mittebantur: dabat tamen et illis pauperibus quos deus docuit non contemnendos. **S**ed si illum non contemnis: quātomagis bouem pro quem triturat hec area: **Q**uātomagis seruum tuum: **N**ō indiget cibo: forte ueste indiget. **N**ō indiget ueste: forte tecto indiget. **F**orte ecclesia fabricat: forte aliquid utile in domo dei molitur: expectat ut attendas: expectat ut intelligas super egenum et pauperem. **T**u contra terra dura: lapidea: non irrigata: aut frustra irrigata seruas tibi dicere: non sciebam: non noueram: nemo mihi dixit. **N**emo tibi dixit: **C**hristus non cessat dicere: propheta non cessat dicere: **B**eatus qui intelligit super egenum et pauperem. **N**on uides arcam inanem propositam tui: **U**ides certe uel surgentem fabricam: quo intratur et oraturus es. **N**ōne admouet oculis tuis: nisi forte putatis fratres: quod propositi ueltri thesaurizant: et nouum multos non thesaurizare: et ad quotidiana egere: de quibus omnino non creditur: **Q**uos et uos iueniretis si uelletis: si circūspiceretis: si ad hoc uigilaretis ut fructum daretis. **B**ixi quod potui: quātū potui. **I**usto autem manifestos nos esse uobis: sicut ait **A**pplius: **N**ō id nos dicere: ut in nos ista faciatis. **P**restet hoc deus ut hoc non frustra dixerim: prestet hoc deus ut terra irrigata sicut non lapidea: sicut iudeorum uel tabulas lapideas accipe meruerit: sed terra fructifera: terram irrigata reddatur agricolis. **I**lli ipsi corde lapideo quod significatum est: lapideis tabulis decimas dabant. **E**tiam gemite: et nihil huc exeat. **S**i gemitis pterite: si pterite parite. **Q**uare gemit inanis: **Q**uare gemit sterilis: **V**iscera torquentur. **A**n non est inquit quod edatur: **R**igans motes de superioribus suis: de fructu operum tuorum satiabitur terra. **B**eati qui faciunt: beati qui ista fructuose audiunt: beati qui non inaniter clamant: de fructu operum tuorum satiabitur terra: prouidens fenem iumentis et herbam seruituti hominum. **U**t quod uocat: **U**t quod hoc: **E**t educat panem de terra: **Q**uē panem: **C**hristum. **D**e qua terra: **D**e **P**etro et **P**aulo: de ceteris dispensatoribus ueritatis. **A**udi quod de terra. **H**abemus inquit thesaurum istum in uasis fictilibus: ut eminentia sit uirtutis dei. **I**psa est panis qui de celo descendit: ut e terra educat: cum pro seruorum suorum carnem predicat. **T**erra se-

Alla lra. r. educas.

nū pducit vt panē de terra educat. Que terra senū pducit: Plebes pie: plectes sancte. Aut de q̄ terra panis educat: Verbu3 dei de aplis: de dispēfatorib⁹ sacramentoz dei: adhuc in terra ambulātib⁹: adhuc cor pus terrenū portātib⁹. **Et vinū letificet cor hoīs.** Nemo se ad ebrietatem parat: imo se oīs hō ad ebrietatē parat. Calix tu⁹ inebriās q̄ p̄clar⁹ est. Nolum⁹ dicē: nemo se inebriet. Inebriamī: s̄ videte vnde. Si vos inebriet calix dñi p̄clar⁹: videbit ista ebrietas in opib⁹ v̄ris: videbit in sc̄to amore iusticie: videbit postremo in alienatiōe mētis vestre: sed a terrenis in celū. **Et exbilaret facies ei⁹ in oleo.** Video que terra: quātū fructū educat si pducit senū tumētis. Nō isti serui vendūt qd̄ dāt: non em̄ vēditores euāgelij sunt. Gratis dāt qz gratis acceperūt. Gaudēt bonis opibus v̄ris: hoc em̄ vobis p̄dest: nō em̄ q̄rūt dātū: sed req̄rūt fructū. Quid est exbilaratio faciei in oleo: Ḡra dei n̄r: qd̄ā in manifestatione: z sicut dicit Ap̄ls: Unicus aut dāt spūs ad manifestationē. Gratia qd̄az q̄ est hoīm ad hoies p̄spicua: ad p̄liandū sanctū amorē oleū dicit in nitore diuino: z qm̄ excellētissima in christo apparuit totus orbis eū diligit: q̄ cū p̄tēptus h̄ esset: adoratur mō ab omni gēte: qm̄ ipius est regnū z ipse dñabit gentiū. Lata est em̄ ei⁹ ḡra: vt multi q̄ in eū nō credūt laudēt eū: z p̄pterea dicāt nolle se in eū credere: qz nemo pōt implē qd̄ iubet. Laudādo impediunt: qui in illū vitupādo seuebāt. Amat tñ ab oibus: p̄dicat ab oibus: qz excellēter vnetus: iō christ⁹. Christ⁹ em̄ vnet⁹: a christmate dicit⁹ ē christ⁹. Messias hebraice: grece christ⁹: latine vnet⁹: sed corp⁹ suū totū p̄ngit. Dēs q̄ venētes accipiūt ḡram vt exhiberet facies ei⁹ i celo. **Et p̄cis cor hoīs cōfirmet.** Quid ē h̄ fratres: Quasi cepit itelligi de q̄ pane diceret. Panis em̄ iste v̄sibilis stomachū p̄firmat: v̄trē p̄firmat. Est ali⁹ panis q̄ cor cōfirmat: qz panis est cordis. Jā em̄ dixerat de pane sup̄ius: vt educat panē de terra: sed nō dixerat q̄lis panis sit ille. Et vinū letificat cor hoīs. Videtur iā dicē de spirituali vino: nā id letificat cor hoīs. S; adhuc putat de vino isto dicit: q̄ ebriū q̄s leto corde vident apparere. Ut nā letent z nō rixent. Dicis mihi: Quis leti⁹ ebrius: Immo qd̄ insanius ebrius: Quid plerūqz iracūdi⁹: Est q̄ vinū qd̄ vere letificat cor: z nō nouit aliud nisi letificare cor.

Uia lfa.
i ebilaret
faciem

S; ne putes hoc quidē de spūali vino debere accipi: de illo pane aut non qd̄ z ipse spūalis sit: sed exposuit z ipm̄: z panis inqt cor hoīs cōfirmat. Ergo sic accipe de p̄ae quō accipis de vino: Intus esuri: int⁹ sit. Beati qui esuriūt z sitiūt iusticiā: qz ipsi saturabunt. Panis ille iusticia est: vinum illud iusticia ē. Veritas est: veritas christus est. Ego sū inqt panis viu⁹ q̄ de celo descēdit: Et ego sū vitis: vos sarmēta. Et panis cor hoīs p̄firmat. **Satiabunt ligna cāpi:** S; ista ḡra educta de terra. Ligna cāpi: pedes ap̄loz. **Et cedri libani q̄s plātavit.** Cedri libani potētes in sc̄to: z ipsi saturabunt. Peruenit panis z vinū z oleū christi ad senatores: ad reges: ad nobiles. Satiata sūt ligna cāpi. Prius humiles satiati sūt: deinde etiā cedri libani: sed q̄s plātavit ipse. Cedri religiosi fideles: tales em̄ plātavit. Nā z impij sūt cedri libani: qz cōterit dñs cedros libani. Libanus em̄ mōs est. Ibi iste arbores etiā s̄m lram ānosissime sūt z excellētissime. Liban⁹ em̄ interpretatur sicut legim⁹ in eis q̄ ista scripserūt: candidatio. Libanus dicit cādidatio. Videt aut candidatio esse seculi hui⁹: mō intētis z fulgētis in pompis suis. Sunt ibi cedri libani q̄s plātavit dñs: Ipi satiabunt q̄s plantavit dñs. Nā arbor inqt quas nō plātavit pater meus eradicabit. Et cedri libani q̄s plātavit. **Illic passerēs nidificabunt.** Fulice dom⁹ dux est eorum. Tibi passerēs nidificabunt: In cedris libani. Jam audiuim⁹ q̄ sint cedri libani: nobiles seclī: excelsi genere: opib⁹: honorib⁹: z ipse cedri satiantur: ille tñ quas plātavit ipse. In his cedris passerēs nidificabunt. Qui sūt passerēs: Quis equidē z volatilia celi sūt passerēs: sed minuta volatilia solēt dici passerēs. Sūt q̄ quidā spūales nidificantes in cedris libani: id est sunt quidam serui dei audiētes in euāgelio: Dimitte omnia tua: vel vende oīa tua: z da paupib⁹: z habebis thesaurū in celo: z veni seq̄re me. Et nō tñ hoc audierūt magni: s; audierūt z pui: z voluerūt h̄ facē z pui: z eē spūales: s; iūgi vxorib⁹: nō macerari cura filiozū: nō habere p̄prias sedes quib⁹ deligarēt: sed ire in vitā quandā cōem. Sed quid dimiserūt isti passerēs: Dimitti em̄ seculi hui⁹ passerēs vident. Quid dimiserunt: Quid magnū dimiserunt: Alius se p̄uertit: dimisit cellam patris sui inopē: vix vnū lectum z vnam arcam. Cōuertit se: tamen factus

Uia lfa.
i saturabuntur

est passer: quesitum spiritualia. Bene: optime. Non illi insultemus: non dicamus: nihil dimisisti. Non superbiat qui multa dimisit. Petrus ut sequeretur dominum novum quod piscator erat: quid potuit dimittere? Ut frater eius Andreas: vel filij Zebedei Joannes et Jacobus: etiam ipsi piscatores: et tamen quid dixerunt? Ecce nos dimisimus omnia et secuti sumus te. Non ei dixit dominus: Oblitus es paupertatem tuam: quid dimisisti: ut totum mundum acciperes? Multum dimisit fratres mei: multum dimisit. Quid? Non solum dimisit quicquid habebat: sed etiam quicquid bene cupiebat. Quis enim pauper non turgescit in spe seculi huius? Quis non quotidie cupit augere quod habet? Ista cupiditas preciosa est. Ibat in imensum: accepit modum: et nihil dimissum est. Proxius totum mundum dimisit Petrus: et totum mundum Petrus accepit. Quasi nihil habentes et omnia possidentes. Faciunt hoc multi. Ista faciunt qui parum habent: et veniunt et sunt passeres utiles. Minuti videtur: quia non habent altitudinem dignitatis secularis: nidificat in cedris libani. Etiam cedri libani nobiles et divites et excelsi huius seculi: quoniam cum timore audiunt: Beatus qui intelligit super egenum et pauperem: attendunt res suas: villas suas: et omnes superfluas copias: quibus videntur excelsi: et prebent illas servis dei: dant agros: dant hortos: edificat ecclesias: non asteria: colligunt passeres ut in cedris libani nidificet. Passeres ergo satiantur cedris libani quos plantavit dominus: et illic passeres nidificabunt. Attendite totam terram: si non ita est. Ut loquerer ista non solum credidi: sed et vidi: Beati mihi intellectum ipsum experimentum. In terrogate latissimas terras que nostis: et videte in quibus multis cedris libani passeres illi de quibus locutus sum nidificat. Sed tamen fratres mei: ipsi passeres si spirituales sunt: quibus nidificet in cedris libani: non pro magno habere debet cedros libani: et putare illos esse superiores: a quibus eorum necessaria complent. Passeres enim sunt: ille autem cedri libani sunt. Ergo fulice domus dux est passerum. Quis in cedris libani nidificet passeres: non tamen cedri libani duces sunt passerum. Ecce satiabuntur ligna campi: omnes populi et cedri libani satiabuntur quos plantavit dominus: omnes nobiles et excelsi fideles. Illic id est in cedris libani passeres nidificabunt: prebent ramos facultatum suarum: colligendis minutis spiritualibus prebet ista. Faciunt hec cedri libani quos plantavit dominus: faciunt et libenter faciunt: novum quod faciunt: novum quod accipiunt. Sed passeres quibus in cedris libani nidificabunt: fulice domus dux est eorum. Que est fulice domus? Fulica sicut omnes novum: marina avis est: vel in stagnis est: vel in mari est. Habet quandam domum: non facile in litore terre aut nunquam: sed in his que in media aqua sunt: plerumque que in petris que aqua circumdat. Intelligimus quod petra esse idonea fulice domum. Plusque fortius et firmitus habitat: que in petra. In quali petra? In mari constituta. Et si tundit fluctibus: frangit tamen fluctus: non frangit petra. Hoc habet magnam petra in mari constituta. Quam fluctus contuderunt petram nostram Jesum christum. Elisi sunt in illud iudei: illi fracti sunt: ille autem integer permansit. Et unusquisque imitatur christum: ita sit in isto seculo: id est in isto mari: ubi non potest nisi per cellas tempestateque sentire: ut nulli vento cedat: nulli fluctui: si omnia excipiat: et integer maneat. Ergo fulice domus et fortis est et humilis. Non habet domum fulica in excelsis: nihil illa domo firmum: et nihil humile. In cedris quidem nidificant passeres propter presentem necessitatem: sed petram illam habet ducem que fluctibus tundit: et non frangitur: Imitantur enim christi passiones. Et si forte cedri libani irate fuerint: et aliquid molestie vel scandalum servis dei in ramis suis commoverint: volabunt quidem inde passeres: sed de cedro remanent sine nidis passerum. Passeres enim non naufragabunt: non peribunt: quia fulice domus dux est eorum. Quid ergo sequitur? **Montes altissimi cervis.** Cervi magni: spirituales transcendentes in cursu omnia spinosa verpura atque silvarum: Qui percussis inquit pedes meos sicut cervi: et super excelsa statuens me. Teneant motes altos alta precepta dei: sublimia cogitent: teneant ea que multum eminent in scripturis: iustificentur in summis. Cervi enim sunt illis motes altissimi: Quid de humilibus bestiis? Quid de lepore? Quid de eritio? Lepus minutum animal et infirmum: Eritius etiam spinosum minor eorum. Non animal timidum: illud animal spinis coopertum. Spine autem quod significat: nisi peccatores? Qui peccat quotidie etiam si non magna peccata: minutissimis spinis coopertus est. In eo quod timet lepore: in eo quod minutissimis peccatis opitur eritius est: et non potest tenere illa excelsa et perfecta precepta. Illi enim motes altissimi cervis. Quid ergo isti ledus et eritio? Pereunt: Non. Sic enim montes altissimi dati sunt cervis: ut et his vide-

taut dñs: faciunt et libenter faciunt: novum quod faciunt: novum quod accipiunt. Sed passeres quibus in cedris libani nidificabunt: fulice domus dux est eorum. Que est fulice domus? Fulica sicut omnes novum: marina avis est: vel in stagnis est: vel in mari est. Habet quandam domum: non facile in litore terre aut nunquam: sed in his que in media aqua sunt: plerumque que in petris que aqua circumdat. Intelligimus quod petra esse idonea fulice domum. Plusque fortius et firmitus habitat: que in petra. In quali petra? In mari constituta. Et si tundit fluctibus: frangit tamen fluctus: non frangit petra. Hoc habet magnam petra in mari constituta. Quam fluctus contuderunt petram nostram Jesum christum. Elisi sunt in illud iudei: illi fracti sunt: ille autem integer permansit. Et unusquisque imitatur christum: ita sit in isto seculo: id est in isto mari: ubi non potest nisi per cellas tempestateque sentire: ut nulli vento cedat: nulli fluctui: si omnia excipiat: et integer maneat. Ergo fulice domus et fortis est et humilis. Non habet domum fulica in excelsis: nihil illa domo firmum: et nihil humile. In cedris quidem nidificant passeres propter presentem necessitatem: sed petram illam habet ducem que fluctibus tundit: et non frangitur: Imitantur enim christi passiones. Et si forte cedri libani irate fuerint: et aliquid molestie vel scandalum servis dei in ramis suis commoverint: volabunt quidem inde passeres: sed de cedro remanent sine nidis passerum. Passeres enim non naufragabunt: non peribunt: quia fulice domus dux est eorum. Quid ergo sequitur? **Montes altissimi cervis.** Cervi magni: spirituales transcendentes in cursu omnia spinosa verpura atque silvarum: Qui percussis inquit pedes meos sicut cervi: et super excelsa statuens me. Teneant motes altos alta precepta dei: sublimia cogitent: teneant ea que multum eminent in scripturis: iustificentur in summis. Cervi enim sunt illis motes altissimi: Quid de humilibus bestiis? Quid de lepore? Quid de eritio? Lepus minutum animal et infirmum: Eritius etiam spinosum minor eorum. Non animal timidum: illud animal spinis coopertum. Spine autem quod significat: nisi peccatores? Qui peccat quotidie etiam si non magna peccata: minutissimis spinis coopertus est. In eo quod timet lepore: in eo quod minutissimis peccatis opitur eritius est: et non potest tenere illa excelsa et perfecta precepta. Illi enim motes altissimi cervis. Quid ergo isti ledus et eritio? Pereunt: Non. Sic enim montes altissimi dati sunt cervis: ut et his vide-

Alia fra.
et excelsi.

Alia lra.
 et erinacis.
 et non habet.

as quid sequatur. **Petra** refugium erit
 tuis et leporibus. Quia factus est dominus
 refugium pauperis. Ponas petram illam in
 terra: refugium est eritis et leporibus: ponas
 illam in mari: domus est fulice. **Ubiq;** utilis
 petra: et in montibus ipsa utilis quia montes
 sine petre fundamento: ruerent in profundum.
 Nunc iam dudum de montibus dicebatur:
 illic volatilia celi inhabitabunt: et medio pe-
 trarum dabunt voces suas. **Ubiq;** ergo pe-
 tra refugium nostrum: siue in montibus excel-
 sa sit: siue in mari tunda fluctibus non fran-
 gitur: siue in terra solidetur: ad illam cervi:
 ad illam fulica: ad illam lepus et eritius. **U-**
 dant pectora lepores: et eritius piteatur pec-
 cata sua. **Licet** coopti sint minus quidem
 quotidianis peccatis: non eis tamen deest petra
 que illos docuit dicere: **Dimitte** nobis de-
 bita nostra sicut et nos dimittimus debito-
 ribus nostris. **Petra** refugium eritis et lepori-
 bus. **Fecit** lunam in tempora: **Intel-**
 ligimus spiritualiter ecclesiam crescentem de mi-
 nimo: et ista mortalitate vite quodammodo se-
 nescentem. **Sed** ut propinquet ad solem: non
 ista luna dico visibile oculis: sed que hoc
 nomine significatur ista. **Quia** obscura erat
 ecclesie: **Quia** nondum apparebat: nondum emi-
 nebat: sed ducebatur hoies: et dicebatur:
 hec est ecclesia: hic est christus: ut sagittaret
 in obscura luna rectos corde. **Ad** quod cecum
 est qui plena luna errat: **Fecit** lunam in tem-
 pore. **Hic** enim temporaliter transit ecclesia. **Non** enim hic
 erit semper ista mortalitas. **Augeri** et minui
 potest: aliquando pertransibit: in tempora facta est.
Sol agnouit occasum suum. **Et** hic
 quis sol: nisi sol ille iusticie que sibi non ortum
 impij plangent in die iudicij: **Qui** dicturi
 sunt in illo die: ergo errauimus a via veri-
 tatis: et iusticie lumen non luxit nobis: et sol non
 ortus est nobis. **Et** sol iste oritur qui intelli-
 git christum. **Recedit** autem ab intellectu eius
 christus: qui sic iratus fuerit fratri suo ut tene-
 at odium. **Itaque** irascimini et nolite peccare.
Caritas et si irascitur aliquando ut corrigat: non
 tenet ream: quia non inueterauit iram: ut verteret
 in odium. **Si** autem ira conuersa fuerit in odium:
 occidit sol super iracundiam vestram. **Non** ergo
 occidat sol super iracundiam vestram. **Nec** pu-
 tetis fratres ideo nonnullis sole esse adoranda:
 quia sol in scripturis aliquando christum signifi-
 cat. **Talis** est enim dementia hominum: quasi
 adorandum aliquid dicatur cum dicitur: **Sol**
 christum significat. **Adora** ergo et petram: quia
 christum significat. **Sicut** ovis ad victimam

Alia lra.
 et cognouit

ductus est: adora et ouem quia christum significat.
Dicit leo de tribu Juda: adora et leonem: quia
 christum significat. **Uidete** quod multa christum
 significet. **Omnia** ista christus in similitudi-
 ne: non in proprietate. **Queris** proprietatem christi:
In principio erat verbum: et verbum erat
 apud deum. **Ecce** proprietatem christi per quam fac-
 tus es. **Uis** audire et proprietatem per quam refec-
 tus es: **Et** verbum caro factum est: et habitauit
 in nobis. **Cetera** similitudines sunt. **Intel-**
 lige esto scripture capax: ut aliud videas
 obijci oculis tuis: aliud innui cordi tuo.
Sol ergo ille iam securi dicimus: sol ille iusticie
 non sine causa impijs non oritur et si voluit:
Ipsa enim sapientia dicit: **Queret** me ma-
 li et non inuenient. **Queret** et non inuenient.
Et quare: **Oderunt** enim sapientiam. **Si** er-
 go oderit: quare querit: **Querit** si ut fru-
 antur: sed ut inflectentur. **Querit** sermone:
 oderit moribus. **Spiritus** enim sanctus disci-
 pline fugiet fictum: et auferet se a cogitationi-
 bus que sunt sine intellectu. **Non** ergo sol ille
 oritur impijs: non oritur malis. **At** vero de
 isto sole quid dictum est: **Qui** facit solem suum
 oriri super bonos et malos: et pluit super iustos
 et iniustos: **Ergo** de illo sole iusticie nescio
 quid significat psalmus iste secundum mysterium: non
 videmus ista fieri in creatura: etiam secundum
 speciem rerum visibilium. **Sol** agnouit occasum
 suum. **Quid** est sol agnouit occasum suum?
Christus agnouit passionem suam. **Occasus**
 christi: passio christi. **Sed** nunquid sic sol oc-
 cidit ut non oriat? **Nunquid** qui dormit non
 adijciat ut resurgat? **Honne** ipse dixit: dor-
 muui turbatus: **Et** de ipso dictum est: **Exaltare**
 super celos deus. **Ergo** sol agnouit occasum su-
 um. **Quid** est agnouit: **Approbauit** placuit
 ei. **Et** vni ostendimus: quia agnouit: hoc est pla-
 cuit ei: **Quid** enim non nouit deus? **Quid** non
 nouit christus: **Et** tamen dicitur est in fine qui-
 busdam: **Non** noui vos. **Quo** ergo tibi non noui
 vos: non est quasi mihi ignoti estis: sed non
 mihi placetis: sic et hic agnouit occasum su-
 um: placuit illi occasus suus. **Si** enim ei dis-
 pliceret quod pateretur: **Homini** enim: quia non
 est illi sol: etiam si displiceat ei passio sua: pa-
 titur et quod non vult. **Ille** autem non pateretur nisi ei
 placeret: id est nisi agnosceret occasum suum
 non occideret: quia ipse dixit: **Patrem** habeo
 ponendi aiam meam: et patrem habeo iterum su-
 mendi eam: **Nemo** tollit eam a me: sed ego ipse
 eam pono a me. **Ergo** agnouit occasum suum: et
 sol agnouit occasum suum. **Et** quando occidit sol
 cum passus est dominus: facte sunt quedam tene-

Alia lra. in ipsa.

Alia lra. querat.

bre in apostolis: defecit spes eoz quibus primo magnus et redemptor omnium videbatur. **Quare? Posuisti tenebras et facta est nox: ibi pertransibunt oes bestie silue. Catuli leonum rugientes ut rapiant: querentes a deo escam sibi.** Quid intelligam spiritualiter catulos leonum: nisi spualia nequicie? Quid intelligam nisi mala demonia: que demonia pascuntur erroribus hominum: Sunt enim principes demoniorum: et sunt demonia quodam contempnibilia. Ista demonia seducere animas querunt: sed ubi sol non oritur est. Tenebre enim sunt: et cum tenebre sint: querunt catuli leonum quos deuoret. Ipse leo maior princeps omnium talium leonum: quod de illo dictum est: Rescitis quod aduersarius vester diabolus tanquam leo rugiens circuit querens quem deuoret? Ideo querentes a deo escam sibi: quod nec temptari quis potest a diabolo nisi permittente deo. Job sanctus ante diabolum erat: et tamen longe ab illo erat: aspectu a se illius erat: potestate remotus ab illo. Quis auderet temptare vel carnem vel facultates eius quas possidebat nisi acciperet potestatem? Quare autem dicitur: Aut ad dandum impios: aut ad probandum pios. Iuste hoc tamen actum: totum dominus agit: et in nullo habet diabolus potestatem: vel in aliquid eius: nisi ille concedat: cui est potestas summa et sublimis. Sic diabolo: sic homini: nulla est potestas in homine: nisi desuper des. Stabat iudex viuorum et mortuorum ante hominem iudicem: et inflauit se homo iudex videns ante se christum: et ait: Nescis quod potestatem habeo occidendi et dimittendi te? At ille qui venerat et esse docere a quo iudicabatur: Non haberes inquit in me potestatem: nisi esset tibi desuper data. Et homo et diabolus et quilibet demonia non nisi accepta potestate nocent. Sed proficientibus non nocent. Malis ita sunt tanquam ignis feno: bonis ita sunt tanquam ignis auro. **Adducatur** est Judas ut fenum: probatur est Job ut aurum. **Posuisti tenebras et facta est nox: illic pertransibunt oes bestie silue.** In bestie silue alio modo. Alio enim et alio modo spiritus ista intelligunt: quod dominus: ipse agnus: ipse leo. Quid tam diuersum quam agnus et leo? Sed quis agnus? Qui vicit lupum: vicit leonem. Ipse petra: ipse pastor: ipse ianua. Pastor intrat per ianuam: et dicit: Ego sum pastor bonus: et dicit: Ego sum ianua. In nomine leonis dominum significat: quod vicit leo de tribu Juda: et diabolum quod conculcauit leonem et draconem. **Viscite sic intelligere cum figurate ista dicuntur: ne forte ubi**

legerit quod christum significat petra: ubique petra christum putet. Significat alia atque alia sicut lra quo loco ponatur vide: ibi intelligis eius vim. Si audieris litteram primam in nomine dei: et putaueris eam semper ibi ponendam: delebis eam in nomine diaboli. Ab eadem enim lra incipit nomen dei a qua incipit nomen diaboli: et nihil tam disunctum quam deus et diabolus. **Vide** quod absurdum est a rebus et humanis et diuinis: Qui dixerit de lra singulari: non debet habere in capite nomen diaboli. Et cum quaesieris quare: respondeat: ego in nomine dei legi istam lram. **Rideat** iste: nam nec talis est cui digneris reddere rationem. Nolite ergo tam pueriliter sapere etiam ista diuina: ut forte aliquis vestrum: quod dixi superius: bestias silue significare gentes: modo autem dico bestias silue significare demonia et angelos peruicacitatis: putet me aliquid contrarium dicere. Similitudines enim sunt: et in quocumque loco sunt circumstantia sui exponunt. Illic pertransibunt omnes bestie silue. **Ubi?** In nocte quam posuit dominus: quod sol agnouit occasum suum. **Catuli leonum rugientes ut rapiant querentes a deo escam sibi.** Merito dominus venturus ad occasum suum: ipse sol iusticie agnoscens occasum suum: ait discipulis: **Tanquam tenebris futuris circuituro leone ut quereret quem deuoraret: et quod ille leo neminem deuoraret: nisi peteret.** **Hac nocte inquit postulauit sathanas verare vos sicut triticum: et ego rogavi pro te Petre ne deficiat fides tua.** **Nonne Petrus cum ter negauit iam inter dentes leonis erat?** **Catuli leonum rugientes ut rapiant: et querant a deo escam sibi.** **Ortus est sol: Qui dixit: Potestatem habeo ponendi animam meam: et potestatem habeo iterum sumendi eam.** Agnouit occasum suum et posuit eam: ortus est et recepit eam. **Ortus est sol: quia occidit sol: sed non extinctus est sol.** **Adhuc eis qui non intelligunt christum ipsa nox est.** **Adhuc eis sol ortus non est: instent ut intelligant ne rapiantur a rugiente leone.** **Na ecce quibus ortus est: non eos audet inuadere catuli leonum.** **Sequitur enim: Ortus est sol: Et congregati sunt: et in cubilibus suis cubabunt.** **Magis magisque ibi ortus sol iste: ut intelligatur ab orbe terrarum: et clarificet christus in toto mundo.** **Congregantur catuli leonum: Illa demonia recedunt a persecutioe ecclesie: que instigabant persequi domum dei: operando in filiis diffidene.** **Na dictum est secundum principem preteritis acris qui nunc operatur in filios infidelitatis.** **Adhuc iam quod nemo eorum persequi audet ec-**

Alia lra. collocabunt.

desiā: ort^o est sol z congregati sunt. Et vbi sunt: Et in cubilib^o suis cubabūt. Cubilia eoz corda infidelū. Q^ui multi gerunt leones cubātes in cordib^o suis: nō inde erumpunt: nō faciūt impetū in istā pegrinantez hierusalē. Quare nō faciūt: Quia iaz ort^o est sol: z splēdet in toto orbe terrarū. Ergo vide qd seqt^r: Quia ort^o est sol z cōgregati sūt: z in cubilib^o suis cubabūt. Quid tu o hō dei: Quid tu o ecclesia dei: Quid tu o corpus christi cui^o caput in celo est: Quid tu facis o hō vnitas ei^o. ¶ Exiet: inquit: homo ad opus suū: Operet^r q̄ iste homo opa bona in securitate pacē ecclie: ope retur vsq; in finē. Aliqñ em̄ erit quedā pte nebratio: z fiet quidā impetus: sed in vespera: id ē in fine mūdi. Hō aut̄ in pace z trā quillitate opatur ecclesia: quia exiet homo ad opus suū. Et ad opatione suaz vsq; ad vesperā. ¶ Magnificata sunt opa tua dñe: Merito magna: merito excelsa. Ubi facta sūt opa ista tā magna: Que illa statio dei vbi stetit: Uel que illa sessio vbi sedit z ista operatus ē: Quis locus vbi ista operatus est: Unde pcesserunt primo ista tam pulchra: Si ad litterā accipias: ois ordinatā creatura ordinate currens: ordinate pulchra: ordinate oriens: ordinate occidens: ordinate pagens omnia tpa: vnde pcessit: Ipsa aut̄ ecclesia quō accepit incrementa successus pfectionē: Quō destināt ad finē quendā immortalitatis: Quib^o pconijs p̄dicat^r: Quib^o mysterijs cōmendatur: Quib^o sacramētis occultat^r: Qua p̄dicatione reuelat^r: Ubi fecit hec deus: Video magna opa tua dñe. ¶ Magnificata sūt opa tua dñe: Quero vbi fecerit: locū nō inuenio: sed video qd seqt^r. Omnia in sapientia fecisti: Ergo oia in christo fecisti. Ille cōtempus: ille expalmatus: ille p̄sputus: ille spinis coronat^o: ille crucifixus: omnia in illo fecisti. Audio audio qd de illo tuo milite nūcies hoibus: qd de illo p̄cone sancto p̄dices gētib^o: christū dei virtutē z dei sapiētiā. Irrideant iudei crucifixū christū: qz scandalū est eis. Irrideant pagani crucifixū christū: qz stulticia est eis. Hos aut̄ inquit p̄dicam^o christū crucifixū: iudeis quidē scandalū: gentib^o aut̄ stulticiā: ipsis vero vocatis iudeis z grecis: christū dei virtutē z dei sapiētiā. Omnia in sapiētia fecisti. ¶ Repleta est terra creatura tua. Repleta ē terra creatura tua xpe. Et quō: Quō

Alia lra.
t exiuit.

Alia lra.
t impleta.
t possessio.

videbimus: Quid em̄ nō a patre p filium creatū est: Quicqd. n. ābulat z repit in terris: quicqd. natat in aquis: q̄cquid volat in aere: quicqd. in celo circūagitur: quātoma gis terra: Tot^o mūdus creatura dei est. Sz nescio qd hic significat de quadā creatura noua: de qua dicit Ap̄l^o: Si q̄ in christo noua creatura: vetera trāsierūt: ecce facta sūt oia noua: oia autē ex deo. Noua creatura q̄ facta ē: ¶ Des credētes in christū: ex uentes se veterē hoīem z induētes nouū. Repleta est terra creatura tua. In vno loco terre crucifix^o erat: in vno exiguo loco cecidit granū illud in terrā z mortificatus est: sed magnū fructuz attulit. Singularis eras dñe Jesu chuste: donec trāsires. Agnosco in alio psalmo vocē tuā qua dixisti: Singularis ego sū: donec trāseā. Singularis q̄ eras donec trāsires. Singularis eras cū agnouisti occasuz tuū: sed ab occasu in ortū trāsisti. Ortus es: splēduisti: Clarificat^o es cū in celsū ascēdisti: z repleta est terra creatura tua. ¶ Psalmū fratres nondum finiimus: sed aliquid inde in noie christi etiā ad diem dñicum differamus.

¶ Sermo quartus: de tertia parte eiusdem psalmi.

¶ Prefatio.

Meminit caritas v̄sa cū sit vnus sermo dei in septuris oibus dilatat^o: z p multa ora sc̄toz vnū verbū sonet: qd cū sit in p̄ncipio de^o apud deū: ibi nō habet syllabas: qz n̄ habet tpa: Nec mirandū nobis sit: qz ppter infirmitatē nr̄am descendit ad p̄tulas sonoz nostrorū: cū descenderit ad suscipiendā infirmitatē cor porū nostri: Istū tñ psalmū iā multos nob̄ fecisse sermōes: mysteriaq; ipsa q̄ hic clausa tenent vt pulsantib^o apirentur attulisse nobis non quas p aliqt dies: moras t̄pis cū p̄nunciant^r: cū cōmendant^r: cū clausa esse mōstrant^r: cū apiunt^r: cū eruūtur: cū ostēdunt^r: ac p h̄ meminit: vt dixi: caritas v̄sa: nec p̄terito die ad eius terminū psalmi nos puenire potuisse z distulisse in hunc diem: Voluitq; dñs z t̄ps redditionis nob̄ exhibere: z me debitore debito satisfacere: z ex actores securiores efficere. ¶ Sed q̄ ipse bonū qd reddam^o: qui nō reddidit q̄cqd mali feceram^o. Exclamauerūt vt nostis qd cū pietate gaudioq; recolitis: exclamauerūt cū psalmo viscera cordis nr̄i: z dixerūt: ¶ Magnificata sūt opa tua dñe oia in sapientia fecisti: repleta ē fra creatura tua. Quic

quod a deo factum est: in sapia factum est: et per sapientiam factum est. Quicquid nouit sapientiam: et quicquid non nouit sapientiam: et tamen in creatura dei est: in sapientia factum est: et per sapientiam factum est. Qui cognoscunt sapientiam: lucem habent sapientiam: qui non cognoscunt: habent tamen artificem sapientiam cum sint ipsi detenti in sapia. Et qui eam lucem habent: etiam artificem habent: non quicquam artificem habent: etiam lucem habent. Et quidem in hominibus multi sunt qui ei principes sunt: et sapientes vocantur: multi eius expertes stulti noiantur. Propter hoc vitioso nomine stulti appellantur: quia si studeant sapientie: si petant: si querant: si pulsent: non possunt peruenire ad eius participationem. Non enim nature sed negligentie tenentur. Sunt autem alie creature que non possunt fieri principes sapientie: sicut omnes bestie: omnia pecora: omnes arbores que nec sensum habent ullum. Numquid quia principes sapientie esse non possunt: ideo non in sapientia et per sapientiam facta sunt? Non ergo exigit deus intellectum de equo et mulo: sed hominibus dicit: Nolite fieri sicut equus et mulus: quibus non est intellectus. Quod equi natura est: homini crimen est. Hoc ergo dicit deus: Non exigo participationem sapientie mee ab eis que non feci ad imaginem meam: sed ubi feci: inde exigo: et usus eius rei postulo quam donauit. Homines ergo reddentes deo que dei sunt: si cesari reddunt quod cesaris est: id est reddentes cesari imaginem suam: et reddentes deo imaginem suam: erigunt ipsam mentem suam: non ad se: sed ad artificem suum: et ad lumen uerum sunt: et ad calorem quendam spirituale uerum feruescunt: et uerum remoti frigescunt: et uerum recedentes conturbantur: et quo reuertentes illuminantur: quia pie illi dixerunt: Tu illuminabis lucernam meam domine: deus meus illumina tenebras meas: discussis tenebris terrene stulticie: aperientes os et educetes spiritum erigunt ut dixi fidenter oculis cordis: et circumspiciunt mente uniuersum mundum: terram: mare: et celum: et videntes omnia pulchre disposita ordinata currere: digeri generibus: fulcra seminibus: mutari successione: currere temporibus: placet eis in his artificer: ut et ipsi placeant in artifice artificis: et exclamant pro gaudio magno: quia uere huic leticie nihil comparari potest: quia magnificata sunt opera tua domine: omnia in sapientia fecisti. Ubi est ipsa sapientia in qua omnia fecisti? Quo sensu attingitur? Quo oculo uidetur? Quo studio queritur? Quo merito possidetur? Quo putatis nisi gratia sua? Qui donauit ut simus: donet ut boni simus. Bonat conuersis qui antequam peruerterent: et auersi irent post vias suas: nonne qui

sunt eos? Nonne descendit? Nonne uerbum caro factum est: et habitauit in nobis? Nonne accendit lucernam carnis sue dum penderet in cruce: et quasi uerbum perditam dragmam? Quasi uerbum et inuenit uicinis congratulantibus: id est omni creatura spiritali que deus proxime attingit. Uicinis congratulantibus inuenta est dragma: angelis letantibus inuenta est anima humana. Inuenta est ergo: gaudeat et dicat: Quia magnificata sunt opera tua domine: omnia in sapientia fecisti: repleta est terra creatura tua. Quia creatura tua repleta est terra: Omnibus arboribus et fructibus: omnibus animalibus et pecoribus: et uniuerso ipso genere humano repleta est terra creatura dei. Uidemus: nouimus: legimus: agnoscimus: laudamus: et in his predicamus: et in his non sufficimus laudare tamen quantum abundat ex bona inspectione cor nostrum. Sed ad illam magis creaturam debemus attendere: Ubi dicit Apostolus: Si qua igitur in christo noua creatura: vetera transierunt: et ecce noua facta sunt omnia. Que vetera transierunt? In gentibus omnis idolatria: in ipsis iudeis omnis illa seruitus legis: omnia illa sacrificia preuenientia presens sacrificium. Abundabat tunc uetustas hominis: uenit qui renouaret opus suum: uenit qui profunderet argentum suum: qui formaret monetam suam: et si attendimus plenam terram christianis credentibus in deum: auertentes se a prioribus imundicijs suis: et idolatria: a spe preterita: ad spem noui seculi: et ecce nondum est in re: et iam tenetur in spe: et per ipsam spem iam cantamus et dicimus: Repleta est terra creatura tua. Nondum enim in patria cantamus hoc: nondum in illa requie que promittitur: nondum confirmatis uentibus portarum hierusalem: sed adhuc in peregrinatione intuentes mundum istum totum: et undique homines currentes ad fidem: timentes gehennam: contemnentes mortem: amantes uitam eternam: sperantes presentem: et tali spectaculo completi gaudio dicimus: Repleta est terra creatura tua. Hoc autem seculum adhuc temptationum fluctibus quatitur: adhuc tempestatibus et percellis tribulationum et tumorum turbatur: hac tamen itur. Quia licet mare et timeat fluctibus percellatur perituriat: hac tamen itur: datum est nobis lignum in quo nauigemus. Repleta est terra creatura tua: Sed nondum sumus in terra uiuentium adhuc ista terra morientium est. Clamamus autem et dicimus: Spes mea est tu: portio mea in terra uiuentium. In terra morientium spes mea: in terra uiuentium portio

mea. Ecce ista terra que repleta est creatura dei. Qui adhuc in ista terra est morientium: nondum est in terra uiuentium qua transit: Audi sequentia.

Alia lra.
† manibus.
† illic reptilia.

Alia lra.
† c. i. magnis.

Expositio eiusdem partis.

Hoc mare magnum et spaciosum: ibi repentina quorum non est numerus. **A**nimalia pusilla et magna. Terribile mare significat: ibi sunt repentina quorum non est numerus. Insidie repunt in hoc seculo: et incautos repente occupant. Repentes autem temptationes quos numerat: Repunt: sed caue ne surripiat. Vigilet in ligno: etiam in aquis in cruce nauigant: etiam in fluctibus tuti sumus. Non dormiat christus: non dormiat fides: et si dormierit excites: imperabit ventis: placabit mare. Finietur uia: gaudebit in patria. Ibi repentina quorum non est numerus: animalia pusilla et magna. Quideo enim adhuc in mari isto formidoloso nondum credentes. Ipsi enim versant in amaris aquis et sterilibus. Illic autem et pusilli et magni sunt. Nouimus hec: multi pusilli seculi nondum crediderunt: multi principes seculi nondum crediderunt: Animalia pusilla et magna sunt in hoc mari. Oderunt ecclesiam: promuntur christi nomine non seuisunt: quia si promittuntur. In manu non erupens clausa est in corde seuericia. Nam omnes: siue pusilli: siue magni: animalia pusilla et magna que modo dolent templa esse clausa: aras euerfas: simulachra confracta: leges latas: ut sacrificare idolis capitale sit crimen: omnes qui dolent hec in mari sunt adhuc. Quid ergo nos? Ad patriam que ituri sumus? Per ipsum mare: sed in ligno. Noli timere periculum: lignum te portat quod portet seculum. Ergo attendite: hoc mare magnum et spaciosum: ibi repentina quorum non est numerus animalia pusilla et magna. Noli timere: noli terri: desidera patriam: intellige peregrinationem. Illic naues comeabunt. Ecce in eo quod terrebat comeabunt: naues natant et non mergunt. Naues ecclesias intelligimus: comeant inter tempestates: inter percellas temptationum: inter fluctus seculi: inter animalia pusilla et magna. Subnator est christus in ligno crucis sue. Illic naues comeabunt. Non timeant naues: non valde attendant ubi natent: sed a quo gubernent. Illic naues comeabunt. Que comeatum reperit triste quam gubernatorem sentiunt christum: Comeabuunt secure: comeabunt perseveranter: venient ad finem debitum: producentur ad terram quietis. Est in isto mari aliquid etiam quod

Alia lra.
† peransibit.

supat omnia animalia pusilla et magna. Quid est hoc? Psalmum ipsum audiamus. **D**raco hic que finxisti ad illudendum ei: Ibi repentina quorum non est numerus: ibi animalia pusilla et magna: illic naues comeabunt et non timebunt: non solum repentina quorum non est numerus: et animalia pusilla et magna: sed nec draconem qui ibi est. Que finxisti inquit deo ad illudendum ei. Magni secretus: et tamen quod noster dicitur sum. Nostis inimicum ecclesie quedam draconem: non vidistis oculis carnis: sed videtis oculis fidei. Ipe est qui et leo dicit: Be illo scriptura dicit: Loculcabis leonem et draconem. Subditus est ille capiti tuo: subdet et corpus eius: hereant tamen membra capiti suo ut membra eius sint. Victus est de prima semina quam se duxit hic draco Eva: sed illa cui consilium mortis dedit: et persuasione astuta in cor seminum more serpentis urepsit. Factus est quod non uimus: quod ibi et nos fecimus quod dolemus. In illis enim duobus hominibus totum genus humanum: inde pro pago mortis: inde et in puul debita delicta. Quis enim est misericors: aut scriptura: in prospectu tuo? Nec infans cuius est unius diei vita super terram. Tradux proci: tradux mortis de primo peccato. Nostis enim et quid dictum est mulieri vel potius serpenti: cum audiret deus peccatum primi hominis. Ipsa tuum obseruabit caput: et tu eius obseruabis calcaneum. In magno mysterio dictum: in figura dictum ecclesie future facte de latere uirni sui et hoc dormientis. Erat autem Adama quedam forma futuri: hoc Apulus dicit: Qui est forma futuri. Prefiguratum est quod futurum erat: facta est ecclesia de latere uirni dormientis in cruce. Nam de latere crucifixi percussio: sacramenta ecclesie profluxerunt. Quid ergo dictum est ecclesie: Jam modo audite: intelligite caute. Ipsa tuum obseruabit caput: et tu eius calcaneum. Ecclesia caput serpentis obserua. Quid est caput serpentis? Prima peccati suggestio. Venit tibi in mentem nescio quid illicitum: noli ibi tenere mentem tuam: noli consentire. Hoc quod venit in mentem caput serpentis est. Caput calca: et euades ceteros motus. Quid est caput calca? Ipsam contemne suggestionem. Sed lucrum suggestit. Magni ibi lucrum est: magnum ibi aurum est. Si hanc fraudem feceris diues eris. Caput serpentis est: calca. Quid est calca? Contene quod suggestit. Sed magnum aurum suggestit. Et quid prodest homini si uniuersum mundum lucretur: anime autem sue detrimentum patiatur? Pereat mundus

Alia lra.
† iste.
† formasti.

lucru: ne fiat anime damnus. **Hec** dicens
 obseruasti caput serpentis et calcasti. **Ille**
 autez diabolus calcaneu tuum obseruat.
Quid est obseruat calcaneu tuum? **Quia** la
 baris a via dei. **Tu** obseruas primā sugge
 stionez: ille obseruat lapsum tuu. **Si** enim
 lapsus fueris: cades. **Si** ceciderit: posside
 bit. **Et** aut nō cadas noli exire de via. **An**
 gustam tibi semitā strauit deus: q̄cquid ex
 tra illā est lubricu est. **Propterea** lumē est
 christ⁹: et via est christ⁹. **Erat** lumē verū qd̄
 illuminat omnē hominē venientē in hunc
 mundū: **Et** ego sup̄ via: vitas et vita: p̄ me
 is si ad me is. **Si** ergo ipse est lumen: et ipse
 est via: si ab illo recesserit: nec in lumine erit:
 nec in via. **Et** quid te sequer? **Qd̄** dicit de
 impijs quidā psalmus: **Fiat** via illoz tene
 bre et lubricum. **Hic** ergo draco antiquus
 hostis noster ira feruidus: insidijs astutus
 in mari magno est. **Draco** hic quē finxisti
 ad illudendū ei. **Nā** tu illude draconi. **Ad**
 hoc em̄ hic fact⁹ est draco. **Ipe** cadēs pec
 cato suo de sublimi habitatione celozū: ex
 angelo fact⁹ ē diabolus: accepit quēdā lo
 cū suū in hoc mari magno et spaciofo. **Re**
 gnū eius qd̄ putas carcer ei⁹ est. **Multi**. n.
 dicūt: **Quare** tātā ptātez diabol⁹ accepit:
 vt dñetur in isto seculo: et tñ valeat et tātū
 possit: **Quātū** valet? **Et** quātū pōt? **Nisi** p̄
 missus nihil valet. **Tu** sic age ne pmittatur
 in te: aut si pmissus fuerit ad temptanduz:
 victus abscedat et non possideat. **Permis**
 sus est em̄ ad temptādos quosdā sanctos
 viros famulos dei: superauerūt eum: quia
 de via nō secesserunt: **Nō** lapsi sunt quo
 rum obseruabat calcaneum. **Job** ille san
 ctus sedebat in stercore: et currebat in via.
Uidete quō obseruauerit caput ei⁹: et quē
 admodum ille calcaneu eius attendebat.
Ille repellēbat suggerentem: ille sperabat
 labantem. **Cepit** et eius mulierculā: subtra
 xit omnia que habebat solam diabolus di
 misit adiutricem suā non mariti consolatri
 cem: sed potius temptatricē: **Cepit** etiā ip
 sam non obseruantez caput eius. **Adbuc**
 em̄ illa **Eua** erat: sed iam ille **Adā** nō erat.
Ablatis omnibus remansit **Job** cum vxo
 re per quā temptaretur: et cū deo a quo re
 geretur. **Quid** illo pauperius subito fac
 tus: si domū eius consideres: **Quid** illo di
 tius: si cor eius cogites: **Uide** paupertatē
 domus: ablata sunt omnia. **Uide** diuitias
 cordis: **Dominus** dedit: dominus abstulit:
 sicut domino placuit ita factū est: sit no

men domini benedictū. **Dominus** dedit:
 dominus abstulit: **Nouerat** rectorē suum
 et temptatozem suum: permissozem tempta
 toris sui nouerat. **Nihil** sibi inquit diabo
 lus tribuat. **Voluntatē** habet nocendi: po
 testatem autem: nisi acciperet nō haberet.
Quantū accepit ille potestatis: tantū ego
 patior. **Non** ergo ab illo patior: sed ab eo
 qui potestatem dedit. **Cōtemnatur** super
 bia temptatozis mei: sustineantur flagella
 patris mei. **Repulsus** est temptator: obser
 uatum est caput eius: penetrare nō potuit
 in cor. **Muratam** ciuitatē forinsecus op
 pugnavit: s̄ non expugnauit. **Accessit** alia
 temptatio: permissus est ad corpus ei⁹: per
 cussit graui vulnere a capite vsq; ad pedes:
 ptabescebat putredine: scatebat vermib⁹:
 amissa domo sedebat in stercore. **Ibi** **Eua**
 captiuata a diabolo ad adiutorium mari
 to supposita: ad lapsuz suggestit vt blasphe
 metur deus. **Primo** suggerit in paradiso:
 vt cōtemneretur deus: modo vt blasphe
 metur deus. **Valuit** tunc in integrū: nunc
 victus est a putredine. **In** paradiso deie
 cit: in stercore superat⁹ est. **Attendebat** au
 tem ille draco vtrū **Job** lingua laberetur.
Omnis em̄ homo i actu suo pedes habet:
In eo quod agit: in quo mouet: ibi tanq̄
 ambulat. **Bicebat** ille multa. **Quanta** em̄
 dixit **Job**: qui legerūt nouerūt: **In** tā mul
 tis illis verbis obseruabat serpens calcane
 um labentis: **Ille** autē qui caput obserua
 bat serpentis repulit omnē suggestionez.
Respondit et mulieri sicut dignū erat re
 sponderi mulieri. **Locuta** es inquit tanq̄
 vna de insipientibus mulieribus. **Si** bo
 na percepim⁹ de manu domini: mala qua
 re nō sustineamus: **Et** inter illa omnia que
 dixit nusq; lapsus est. **Quod** multi in illis
 verbis nō intelligunt: et quedā ibi sic acci
 piunt quasi aliquid durum dixerit **Job** in
 deum. **Nā** inter multa etiā hoc dixit: velut
 stomach⁹ aduersus deū: sicut videbatur
 non intelligentib⁹: **Ille** autē gestabat per
 sonā magnaz magne pphetie: **Utinā** inq̄
 loquens ad deū: vtinā esset nobis arbiter.
Quid est vtinā nobis esset arbiter: **Quasi**
 qui inter nos iudicaret: et q̄ iudicante cām
 vinceret. **Sic** accipit ad primū sonuz: sed
 discute te ne labaris. **Attēdit** em̄ serpens il
 le sp̄ calcaneu tuū. **Quid** visus est dixisse
Job: **Utinā** esset nobis arbiter: vtinā eēt
 medius aliquis qui iudicaret iter me et te.
Hoc deo homo: hoc in stercore: hō b̄ vel

in celo angelus deo: vniā esset nobis arbi-
 ter: Sed quid p̄uidebat: Quid optabat:
Multi inquit domin⁹ iusti ⁊ p̄phete volu-
 erunt videre que videtis: ⁊ nō viderunt.
 Arbitrum desiderabat. Quid est arbiter:
Medius ad cōponendā causam. Nonne
 inimici eramus dei: ⁊ malā causam habe-
 bamus aduersus deum: Quis finierit cau-
 sas istā malā: nisi ille medius arbiter: Qui
 nisi veniret: misericordie pierat iter: d̄ quo
 Ap̄t̄lus dicit: Unus enī deus: vnus ⁊ me-
 diator dei ⁊ hominū homo christ⁹ Iesus.
 Si non homo: nō mediator: quia equalis
 patri deus. Sicut in alio loco: Mediator
 aut vnus nō est: deus aut vnus est: Inter
 duos mediator. Ergo christ⁹ mediator in-
 ter hominē ⁊ deū: non q̄ de⁹: sed q̄ homo:
 nō q̄ deus equalis patri: si equalis patri:
 nō mediator. Et aut sit mediator: descen-
 dat a superiore ad inferiorē ab eq̄litate pa-
 tris: faciat qd̄ aut Ap̄t̄s: Semetip̄m exina-
 niuit formā serui accipiēs: in similitudine ho-
 minū fact⁹: ⁊ habitu inuentus vt hō. Fun-
 dat sanguinē suum: deleat chirographum
 nostrū: cōponat p̄ces inter nos ⁊ deū: no-
 strā voluntatē corrigens ad iusticiā: illius
 sententiā flectens ad misericordiā. Sicut
 ergo vnū hoc exposuimus quantū d̄s de-
 dit qd̄ durū videtur dictū a Job: sic ⁊ ce-
 tera que ibi videntur q̄si aspera ⁊ blasphe-
 ma habēt intellectus suos. Quod putare-
 mus aliter esse: nisi deus p̄hiberet testimo-
 niū. Et anteq̄ loqueret Job: ⁊ postea q̄
 totū locutus est: perhibuit deus p̄mo testi-
 moniū dicens: Homo sine querela: verax
 dei cultor. Dixit hoc deus: dixit hoc ante
 temptationē illius. Ne quis autem in illis
 verbis forte male intelligēs scandalizaret:
 ⁊ putaret iustū quidē virum fuisse Job: an-
 te temptationē: in temptatione autē graui
 defecisse: ⁊ lapsum esse in sacrilegā blasphe-
 miam: finitis omnib⁹ sermonibus: ⁊ ip̄ius
 Job ⁊ amicorū eius a quibus ei cōsolatio
 reddebatur: dicit domin⁹ testimoniū illos
 nō verū locutos: sicut seruū ei⁹ Job. Nō
 enī locuti estis inquit coram me verū quic-
 q̄: sicut seru⁹ meus Job. Beinde iubet: vt
 ille p̄ eis offerat hostias: quib⁹ eorū pecca-
 ta soluantur. Eia fratres mei: qui vult obser-
 uare caput serpentis: ⁊ secure transire hoc
 mare: q̄ necesse est: habitet hic serpens iste:
 ⁊ vt dicere ceperā: lapsus diabolus de ce-
 lo hunc locū accepit: obseruet caput eius
 a timore seculi: ⁊ a cupiditate seculi. Hinc

enī suggerit aliqd̄: aut vs̄times: aut vnde
 cupis: aut amorē tuū tēptat: aut timorem.
 Tu si timueris gebennas: si amaueris re-
 gnū dei obseruabis caput eius. Cuitato
 capite securus eris: nec ille lapsum tuū te-
 nebit: nec de tua ruina gaudebit. Nō aut
 dicat vt dixi: Magnā habet potestatem.
 Vident enī homines quasi quātū accepe-
 rit potestatis: quid p̄derit maiestatis nō vi-
 dent. Ipse autē sanctus Job verbis suis
 mysticis ⁊ alte secretis dicens de ista pote-
 state quā dicitur diabolus habere: ⁊ descri-
 bens illum: multis modis in figuris simili-
 tudinū exponens quid ille sit: vel quid va-
 leat: hoc quoq̄ ait: Nō est quicq̄ simile ei
 factū super terram ad illudendū ei ab an-
 gelis meis. Deus ibi loquit in libro Job:
 Nō est quicq̄ simile ei super terram: factū
 ad illudendū ei ab angelis meis. Omne
 altum videt: ⁊ ipse rex omnīū que in aquis
 sunt. Cui testimonium cōgruit hoc in psal-
 mo. Cū enī diceret d̄ mari magno ⁊ spacio-
 so: vbi animalia pusilla ⁊ magna: vbi repē-
 tia quorū nō est numerus: vbi naues nau-
 gant ligno tute: ait: Braco hic quē fixisti
 ad illudendū ei. Sed si ad illudendū: quō
 deus illi illudit: An tradidit eum ad illu-
 dendū: hoc est: vt illudatur: Putaremus
 q̄ deus illi illuderet: nisi scriptura Job sol-
 uisset questionē. Ibi enī dictū est: Ad illu-
 dendū enī ab angelis meis. Vis illudere
 draconi: Esto angel⁹ dei. Sed nōdū es an-
 gel⁹ dei: donec sis si enī cursus tenes vt sis:
 sunt angeli qui illudāt draconi ne tibi no-
 ceat. Prepositi enī sunt angeli celorū sup-
 ptates aereas: ⁊ inde p̄cedit verbū qd̄ fit
 hic. Intuent enī legem fixā legē eternā iu-
 bentē sine scriptura: sine syllabis: sine stre-
 pitu: fixam semp ⁊ stantē. Intuent angeli
 corde mundo: ⁊ ex illa faciunt qc̄quid hic
 fit: ⁊ ptates ex illa ordinant a summis vsq̄
 in ima. Et si ptates summoꝝ celorū regun-
 tur verbo dei: quātomagis inferiores atq̄
 terrene: Remanet q̄ in malis sola nocēdi
 cupiditas. Hāc habet homo in ptate cupi-
 ditatē nocēdi: volūtātē ad p̄niciē. Si aut
 cuiq̄ nocere potuerit: non gloriatur: nō ip-
 se nocuit: data est ei potestas. Semel dictū
 est: sententia firma est: nō est potestas: nisi
 a deo. Quid ergo times: In aquis sit dra-
 co: in mari sit draco: illuc transiturus es.
 Sic est factus vt illudatur hic: ad hunc lo-
 cum ordinatus est: in his sedibus deputa-
 tus est. Si magnū aliqd̄ illi putas esse bas

sedes: qz nō nosti sedes angeloz vnde lap-
sus est: miraris sedes mortuoz vbi delect^o
est. **Que** tibi videtur ei^o gloriatio: dānatio
est. **Similitudinē** accipite breuiter: qz reue-
ra magnū aliquid est hoc nosse et intelli-
gere. **Bonū** magnā aliquā putate totaz istā
administrationē creature. **Bonus** ista ma-
gna habet dominū: habet seruos: et in ipis
seruis habet circa se primos sibi in appa-
ratibus meliorib⁹ vestium: thesaurorum:
horreozū: magnarū possessionū: habet eti-
am seruos in infimis ministerijs ita subdi-
tis sibi p^ontib⁹: vt quosdā habeat et ad mū-
dandas cloacas: **Assimis** atqz pcuratori-
bus vsqz ad extrema ista et infima ministe-
ria q̄ multi sunt gradus: **Si** q̄ aliq̄s mag-
nus pcurator offendat et pena dñi sui (vbi
grā) fiat ostiarius i extremo loco aliquo: si
exercens sibi datā potestātē vt volētes in-
trare vel exire pturbet scdm modū potesta-
tis quā accepit a dño: illi aut nesciant euz
fuisse aliqñ magnū pcuratorē: magnā po-
testatē illi⁹ esse arbitrant: qz quid pdiderit
nesciūt. **Et tñ** fratres mei ostiari⁹ ille: de q̄
dixi ad similitudinē domus magne huius
terrene pōt aliqd facere nesciente domino
suo: et turbare aliqū illo nō iubente. **Iste**
autē nec ad illaz ianuā positus est: qua in-
tramus ad deū. **Christus** est em̄ illa ianuā
et p christū intramus ad vitam eternā. **Sz**
est quedā ianuā qua intrat in hoc seculuz:
ianuā quedā mortalitatē circa ista infirma
carnis huius detrimēta et suplemēta. **Ad**
istā ianuā qñ qdam ostiari⁹ est. **Hic** habet
potestātē in isto mari qua naues cōmeant:
sed nō tantā vt faciat aliqd nesciēte aut no-
lente dño suo. **Ne** forte aliq̄s dicat: perdi-
dit quidē ille magnā potestātē supiorū ap-
paratū: sed ego in his infimis suz: hic me
potest habere in potestate: opus est vt ser-
uiā illi. **Noli** falli: nouit te dñs deus tuus:
et sic te nouit: vt capillos tuos habeat nu-
meratos. **Quid** ergo times? **Temptatur⁹**
est forte carnem tuā: flagellū est dñi tui: nō
ptās temptatoris tui. **Vult** nocere saluti q̄
pmittitur: sed nō pmittitur. **Est** aut nō per-
mittatur: habe caput christū: repelle caput
draconis. **Suggestioni** eius noli cōsenti-
re: a via tua noli labi. **Draco** hic quē finxi-
sti ad illudendū ei. **Nā** vis videre q̄ nō ti-
bi noceat nisi pmissus? **Omnia** inquit:
**a te expectant dñe vt des illis i ci-
bū i tpe opportuno. Et iste draco mā-
ducare vult sed nō māducatur quē vult. Dia**

a te expectant dñe vt des ill' cibū i tpe op-
portuno: **Dia** et repētia quoz nō est nume-
rus: et aialia pusilla et magna: et iste draco:
et ois creatura tua qua implesti terrā: oia a
te expectant vt des illis cibū in tpe oppor-
tuno vnicuiqz cibū suū. **Habes** cibū tuū:
habet et draco cibū suū. **Si** benevixeris: ci-
bū christū habebis: si a christo recesserit: ci-
bus draconis eris. **Omnia** a te expectant
vt des illis cibū i tpe opportuno. **Quid** di-
ctū ē ipi draconi: **Terrā** māducabis. **Bra-**
coni dictū est: **Terrā** māducabis cunctis
dieb⁹ vite tue. **Audisti** cibū draconis: nō
vis vt det te deus manducandū draconi:
noli esse cib⁹ draconis: id est noli relinq̄re
verbū dei. **Ubi** em̄ dictū ē draconi: **Terrā**
māducabis: ibi iā dictū ē et preuicatori:
Terra es et in terrā ibis. **Līb⁹** serpētis esse
nō vis: noli eē terra. **Quō** inq̄s nō ero ter-
ra: **Si** terrena nō sapias. **Audi** Apostolū
vt nō sis terra. **Nā** corpus qd̄ gerit terra ē:
sed tu noli esse terra. **Quid** ē hoc? **Si** resur-
rexistis inq̄t cū christo q̄ sursum sunt q̄rite:
vbi christ⁹ est in dextera dei sedens: q̄ sursum
sunt sapite: nō que sup terrā. **Si** non sapi-
s terrena nō es terra. **Si** nō es terra: nō mā-
ducaris a serpēte cui cib⁹ data ē terra. **Li-
bū** suū dat deus serpēti: qñ vult: quē vult.
Bñ aut iudicat: falli nō pōt: nō ei dat au-
rū p terra. **Dia** a te expectat dñe vt des il-
lis cibū i tpe opportuno. **Cū** dederis
eis colligēt: **Quō** illos sūt: sed nō colligēt
nisi cū dederis. **Quō** diabolū Job erat: et q̄-
dē nō deuorauit Job: sed vel tēptare non
ausus est: nisi cū ille dedisset. **A te** expectat
cū dederis eis colligēt: si nō dederis nō col-
ligent. **Et** qd̄ nos fratres: **Quē** cibum ha-
bemus: **Sequitur** et de cibo nostro. **Ape-
riēte** aut te manū tuā vniuersa im-
plebunt bonitate. **Quid** est o dñe q̄
apis manū tuā: **Man⁹** tua christus est. **Et**
brachiū dñi cui reuelatū ē: **Cui** reuelat: il-
li aperitur. **Reuelatio** em̄ apertio est. **Ape-
riente** aut te manū tuā vniuersa implebun-
tur bonitate: **Reuelate** te christū tuū vni-
uersa implebunt bonitate. **Nō** aut habēt a
se bonitatē. **Nā** illi qñ boni probatur illis.
Quertente aut te facie⁹ tuam tur-
babuntur: **Multi** repleti bonitate sibi
tribuerūt quod habebant et voluerunt glo-
riari quasi in iustificationibus suis: et dixe-
runt sibi: **Iustus** sum: magnus sum: et facti
sūt sibi placētes: et sonuit eis Apl's: **Quid**
em̄ habes qd̄ nō accepisti: **Volēs** aut pba-

Alia lra.
f Dāte te illia.

Alia lra.
f oia.

Alia lra.
f nō habet.

Alia lra.
nō habet.
f ecam.

re deus homini quod ab illo habeat quicquid habet ut cum bonitate habeat et humilitate: aliquando cum perturbat: auertit ab illo faciem suam et decidit in temptationem: et ostendit illi quod iustus erat et recte ambulabat: ipso regente fiebat. Auertete autem te faciem tuam turbabuntur. Videte quid dicat et in alio psalmo: Ego dixi in abundantia mea non moueboz in eternum. Presumpsit de se: impletus erat bonitate: et putabat a se sibi esse totam bonitatem: et dixit in corde suo non moueboz in eternum. Sed quia iam senserat dei gratia se percepisse quod erat expertus reddidit gratiarum actionem. Domine in voluntate tua prestuisti decori meo virtutem. Auertisti autem faciem tuam a me: et factus sum conturbatus. Sic et hic: Aperies tu manum tuam: et vniuersa implebuntur bonitate. Non manu sua: sed manu tua aperta: Auertente autem te faciem tuam turbabuntur. Sed quare hoc facis? Quare auertit faciem tuam ut turbent. Auferes spiritum eorum et deficient: Spiritus eorum superbia eorum erat. Gloriantur: sibi tribuunt: se ipsos iustificanc. Auerte faciem tuam ut turbentur: aufer spiritum eorum et deficient: Nament ad te cito exaudi me dñe defecit spiritus meus: Ne auertas faciem tuam a me. Auferes spiritum eorum et deficient. Et in puluere suum couertentur. Inuenit se homo penitens de peccato suo: quod non habebat vires ex se: et confitetur deo dicens se esse terram et cinerem. Superbe: conuersus es in puluere tuum: ablati sunt spiritus tuus. Jam non te iactas: non te extollis: non te iustificas. Vides quia de puluere factus es: et auertete faciem suam domino in tuum puluere recidisti. Roga ergo consistere puluere tuum et infirmitatem tuam: et vide quid sequatur. Emitte spiritum tuum et creabunt: Auferes spiritum eorum: emittes tuum. Auferes spiritum eorum: non habebunt spiritum suum. Ergo deserti sunt beati paupes spiritu: non sunt autem deserti: quoniam ipsorum est regnum celorum. Noluerunt habere spiritum suum: habebunt spiritum dei. Hoc enim dixit martyribus futuris. Cum vos cepint et abduxerint: nolite cogitare quomodo aut quid loquamini. Non enim vos estis qui loquamini: sed spiritus patris vestri qui loquitur in vobis. Nolite nobis tribuere fortitudinem: si vestra est inquit et mea non est: duricia est non fortitudo. Auferes spiritum eorum et deficient: et in puluere suum conuertentur: Emitte spiritum tuum et creabunt. Ipsi enim sumus figmentum dixit Aplos

creati in opibus bonis. Aspiru eius accipimus gratiam: ut iusticie viuamus: quod ipse est qui iustificat impiu. Auferes spiritum eorum et deficient: Emitte spiritum tuum et creabunt. Et innouabis faciem terre. Ad est: nouis hominibus presentibus se iustificatos esse non a se iustos: ut gratia dei sit in illis. Vide quales sint quibus inouata est facies terre. Paulus dicit: Plus omnibus illis laboraui. Quid est Paulus? Attende si tu seu spiritus tuus. Non ego inquit: sed gratia dei mecum. Quid ergo? Quia cum abstuleris spiritum nostrum in puluere nostrum conuertemur: vtiliter intuentes infirmitatem nostram: ut accepto eius spiritu recreemur. Vide te quod sequitur. Sit gloria domini in eternum: Non tua: non mea: non illius: aut illius: gloria domini sit: non ad tempus sed in eternum. Letabit dominus in opibus suis. Non in tuis quasi tuis: quod opera tua si mala: per iniquitatem tuam: si bona: per gratiam dei. Letabit dominus in opibus suis. Qui respicit terram et facit eam tremere: qui tangit montes et fumigabunt. Terra exultabas de bonitate tua: tibi tribuebas vires opulentie tue: Ecce respicit dominus et facit te tremere. Respiciat te et faciat te tremere. Melior est enim tremor humilitatis: quam confidentia superbie. Videte quomodo aspiciat deus terram et faciat eam tremere. Ad terram quasi preudentes sibi et exultantes: loquitur Apostolus: Cum timore et tremore vestra ipsorum salutem operamini. Cum timore et tremore. Deus enim est qui operatur in vobis. Vicis o Paulus operamini: dicitis ut operemur: quare cum timore et tremore: Deus enim est inquit: qui operatur in vobis. Ideo ergo cum tremore: quia deus operatur: Quia ipse dedit: non ex te est quod habes: cum timore et tremore operaberis. Nam si non timueris eum: auferet quod dedit. Cum timore ergo operare. Vide alium psalmum: Seruite domino in timore: et exultate ei cum tremore. Si cum tremore exultatum est: deus respicit: sit terremotus: aspiciete deo tremant corda nostra: nam tunc ibi requiescit deus. Audi illius alio loco: Super quem requiescit spiritus meus: Super humilem et quietum: et tremementem verba mea. Qui respicit terram et facit eam tremere: qui tangit montes et fumigabunt. Montes superbi erant: iactabant se: non eos tetigerat deus: tangit illos et fumigabunt. Quid est fumigare montes? Preceam domino reddere. Ecce magni montes superbi: montes ingentes non rogabant dominum: se rogari volebant: et superiore

Alia lra.
reuertent.

Alia lra.
emittit.

Alia lra.
renouabit.

Alia lra.
in seculum.

Alia lra.
respicit.
fumigant.

non rogabant. Quis enim potens et tumi-
dus et supbus in terra: qui dedignetur humili-
ter rogare deum: Ne impijs loquor: non de ce-
dris libani quos plantavit dominus. Impius qui-
bet: et infelix anima rogare deum nescit: et vult
se rogari ab hominibus. Mors est: opus est:
ut tangat illum deus et fumiget. Quia ceperit
fumigare: dabit deo precem: tamquam sacrificium
cordis: fumigat ad deum: deinde tunc dicit pe-
ctus: incipit et flere: quia et fumus excutit la-
chrymas. Qui tangit motes et fumigabit.

Cantabo domino in vita mea. Quid
est cantabit: Notum quicquid cantabit. Late-
mus domino in vita nostra. Vita nostra modo spes
est: vita nostra postea eternitas erit. Vita
vite mortalitatis spes est vite immortalitatis. Canta-
bo domino in vita mea.

**Psallam deo meo
quod diu sum. Quia in illo sine fine sum.**
Quod diu sum: psallam deo meo: Ne forte cum ce-
perimus psallere deo: in illa civitate pu-
temus nos aliquid aliud acturos. Tota vi-
ta nostra erit psallere deo. Si veniet in fasti-
dium quod laudamus: poterit venire in fastidius
et nostra laudatio. Si spiritus a nobis amat ille
spiritus laudat. Psallam deo meo quod diu sum.

**Suavis sit ei disputatio mea: et
ego autem iocundabor in domino.** Suavis
sit ei disputatio mea. Que est disputatio ho-
minis ad deum: nisi confessio peccatorum: Con-
fiteri domino quod es: et disputasti cum illo. Dis-
puta cum illo: fac bona opera et disputa. Lau-
dare mundi estote: Esaias dicit: auferite
nequitias ab animis vestris: a conspectu oculo-
rum vestrorum: cessate a nequitijs vestris: disci-
te bene facere: iudicate pupillo et iustifica-
te viduam: et venite disputemur: dicit dominus.

Quid est disputare cum deo: Te illi indica-
scienti: ut indicet se tibi nescienti. Suavis
sit ei disputatio mea. Ecce hoc est domino suave:
disputatio tua: sacrificium humilitatis tue:
contribulatio cordis tui: holocaustum vite
tue: hoc est suave domino. Tibi autem quod est suave:
Ego autem iocundabor in domino. Ipsi est mutua
disputatio quam dixi. Indica te ei scienti: et
indicat se tibi nescienti. Suavis est ei con-
fessio tua: suavis est tibi gratia ipsius. Dixit se
tibi. Quia se tibi dixit: per verbum. Quod ver-
bum: Christum. Et tibi dixit se: et se dixit: quia
misit Christus seipsum dixit. Ita plane audia-
mus ipsum verbum. Qui me videt: videt et pa-
trem. Ego autem iocundabor in domino.

Deficiant peccatores a terra. Seire vide-
tur o sancta anima que hic carat et gemit. Utinam
cum ipsa anima sit anima nostra: utinam copulet ei

et societ et coniungat ei: videbit etiam mise-
ricordiam servientis. Quis enim capit nisi
qui impletus fuerit caritate: Deficiant pecca-
tores a terra. Contremisce: quia maledictus. Et
quos maledicit: Sanctus sine dubio exaudi-
tur. Sed dictum est sanctis: benedicite: et nolite
maledicere. Quid est quod dicit: Defici-
ant peccatores a terra: Plane deficiant: au-
ferat spiritus eorum et deficiant: ut emittat spiritum
suum: et recreentur. Deficiant peccatores a fra-

Et iniqui ita ut non sint. Quid non
sunt: nisi iniqui: Ergo iustificentur ut non sint
iniqui. Vidit hoc et impletus est gaudio: et
reuocat verbum primum psalmi. **Benedic
anima mea domino.** Benedicat anima nostra
dominum fratres: quia donare dignatus est et faculta-
tem et sermonem nobis: et vobis intentionem
et studium. Unusquisque ut potest recorde-
tur quod audiuit colloquutionem inuicem ructate: sagi-
nam vestram ruminare: quod accepistis non eat
in viscera oblivionis vestre. Abscisi de
siderabilis requiescat in ore vestro. Magno
labore quesita et inuenta sunt: magno labo-
re nunciata et disputata sunt. Sit labor vest-
rus fructuosus vobis: et benedicat anima nostra domino.

Explicit Tractatus de ps. CIII.
Incipi: Tractatus de ps. CIII.

Psalmus iste centesimus quartus: prius
est in eis quibus prenotata. Cuius ver-
bi vel potius duorum verborum interpreta-
tio est: laudate deum. Et ideo inde cepit.

Expositio psalmi.
**Confitemini domino: et inuoca-
te nomen eius.** In laude enim
intelligenda est ista confessio: sicut

est: Confiteor tibi pater domine celi et terre. Pre-
missa enim laude: inuocatio sequi solet: ubi
desideria peccatorum alligantur: Quia et ipsa oratio
dominica habet in capite brevissimam laudem
quod est: Pater noster qui es in celis: Tunc que petun-
tur deinceps consequuntur. Unde et alibi in
psalmo dicit: Confitebimur tibi deus: con-
fitebimur et inuocabimus nomen tuum. Quod
alibi est planius: Laudans inuocabo deum:
et ab inimicis meis saluus ero. Ita et hoc
confitemini inquit domino: et inuocate nomen eius.
Quod tale est: ac si diceret: Laudate deum: et
inuocate nomen eius. Exaudit quippe inuoca-
tem: quem laudantem videt: laudantem autem
videt: quem probat amantem. Et in quo vo-
luit dominus boni sui amorem circa se ostendi
maxime: nisi in eo quod illi ait: Pasce oves
meas. Quia et hic sequitur. **Annunciate in-
ter gentes opera eius.** Ut potius: ut de

Alia lra
toomio

Alia lra
candus sit
oquiu me
ctabor